

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 1. 2021 v Plzni, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Mgr. Michala Červenky a Mgr. Petra Vágnera

takto:

Obžalovaný

[jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], naposledy bytem [adresa], t. č. ve vazbě ve Věznici Plzeň,

je vinen, že

dne 18. 5. 2020 poté, co mu poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], oznámila ve večerních hodinách, že s ním neobnoví partnerské soužití, přijel svým osobním automobilem Škoda Octavia [registrační značka] okolo 23:00 hodiny k jejímu tehdejšímu bydlišti v [obec], [ulice a číslo], a když viděl, že poškozená nastupuje s poškozeným [jméno] [jméno], [datum narození], do jeho osobního automobilu a jedou společně k tehdejšímu bydlišti tohoto poškozeného v [obec], [anonymizováno], sledoval je uvedeným automobilem, když poškozený [jméno] [jméno] zaparkoval osobní automobil poblíž svého bydliště, obžalovaný zde zaparkoval také, a když poškození vystoupili z auta, vystoupil rovněž, a po krátké slovní rozepři poškozenému [jméno] [jméno] řekl, že ho zabije a nasedl zpět do svého osobního automobilu a se záměrem oba dva poškozené tímto automobilem usmrtit v době kolem 23:20 hodin začal s automobilem prudce couvat směrem k oběma poškozeným, kteří šli po chodníku, až vyjel na obrubník a rychlostí nejméně 36 km/h zadní částí svého osobního automobilu srazil před domem v [ulice a číslo] poškozeného [jméno] [jméno] na zem, tento poškozený ještě předtím stačil odstrčit poškozenou [příjmení] [příjmení] z jízdní dráhy osobního automobilu obžalovaného, takže k jejímu sražení nedošlo, a tato jen spadla na zem, osobní automobil obžalovaného se zastavil až nárazem do sloupu veřejného osvětlení, poté obžalovaný z něho vystoupil a ležícího poškozeného [jméno] [jméno] rukou sevřenou v pěst udeřil nejméně dvakrát do oblasti obličeje a způsobil mu tříštivou

zlomeninu dolní čelisti vpravo vpředu s vylomením mezifragmentu a zlomeninu dolní čelisti vlevo zasahující k úhlu čelisti, nárazem osobního automobilu pak drobné oděrky a krevní výrony po celém těle, oděrky levého ramene, dvojité vidění při pohledu do stran, tenký subdurální krevní výron (krvácení pod tvrdou plenu mozkovou), drobná ložiska subarachnoidálního krvácení (krvácení pod měkké pleny mozkové), plochý krevní výron v měkkých pokrývkách lebních pravé temenní krajiny, zlomeninu horního a dolního raménka kosti stydké vpravo, zlomeninu stropu předního i zadního pilíře jamky kyčelního kloubu – tříštivou zlomeninu přední části pánve vpravo bez posunu kostních úlomků, zlomeninu křížové kosti vlevo bez posunu kostních úlomků, zlomeninu příčného výběžku 5. bederního obratle vlevo bez posunu kostních úlomků, prokrvácení měkkých tkání pánve vpravo, prokrvácení podkožního tuku v oblasti pravého boku, pravého kyčelního kloubu, mírné prokrvácení podkožní tukové tkáně vpravo na zádech v lopatkové krajině, vážné zranění čelisti si vyžádalo operační výkon v celkovém znecitlivění a vážné zranění pánve a ostatní zranění v souhrnu si vyžádala hospitalizaci od 19. 5. 2020 do 29. 5. 2020, poškozená [jméno] [příjmení] utrpěla v důsledku pádu na zem otok a defiguraci levého hlezna, zlomeninu zevního kotníku s minimálním posunem kostních úlomků, která byla léčena přiložením sádrové fixace,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchat na dvou osobách, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku trestu odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit:

poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, [ulice a číslo], [PSC] [obec], škodu ve výši 179 504 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % od právní moci rozsudku,

poškozené Slavia pojišťovna a.s., [ulice a číslo], [PSC] [obec], škodu ve výši 165 074 Kč

poškozenému [jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], nemajetkovou újmu v penězích, a to bolestné ve výši 199 717 Kč a a další nemajetkovou újmu – duševní útrapy ve výši 300 000 Kč

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [právní osoba], [ulice a číslo], [PSC] [obec] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody a poškozený [jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa].

Naproti tomu

Obžalovaný

[jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], naposledy bytem [adresa], t. č. ve vazbě ve Věznici Plzeň,

se zprošťuje

podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 20. 10. 2020 sp. zn. 2 KZV 22/2020, podle které v přesně nezjištěných dnech v době od dubna 2020 do 18. 5. 2020 včetně, poté co se s ním rozešla poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], ji neustále obtěžoval tím, že jí z různých telefonních čísel, včetně skrytého čísla z přesně nezjištěného místa na území Karlovarského kraje v nezjištěném počtu případů telefonoval, psal jí, aby se k němu vrátila, denně i několik hodin seděl ve svém autě před bydlíštěm poškozené nebo před jejím zaměstnáním a když vyšla ven, tak jí vyhrožoval, že pokud se k němu nevrátí, tak zabije ji a pak sebe, dne 18. 5. 2020 kolem 21:30 hodin se jí před jejím bydlíštěm v [obec], [ulice a číslo], snažil troubením na klakson svého vozidla vylákat ven a poté, co v době kolem 23:00 hodin vyšla z domu a nastoupila do vozidla k [jméno] [jméno], [datum narození], je pronásledoval osobním motorovým vozidlem zn. Škoda Octavia [registrační značka], až k místu bydlíště [jméno] [jméno] v [obec]

čímž měl spáchat

přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) trestního zákoníku

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [jméno] v průběhu roku 2019 žil v partnerském vztahu ve společné domácnosti s poškozenou [jméno] [příjmení] a její nezletilou dcerou. Jejich vztah byl doprovázen častými spory a neshodami. Poškozená se tedy od obžalovaného odstěhovala ke svojí kamarádce, svědkyni [jméno] [příjmení]. Dne 18. 5. 2020 s ním tedy již nebydlela ve společné domácnosti a v průběhu celého dne, neboť na krátkou dobu obnovili partnerský vztah, řešili, zdali tento potrvá a zdali se poškozená nastěhuje zpět do společné domácnosti s obžalovaným. Tuto záležitost řešili i při návštěvě u svědka [jméno] [příjmení]. Zde poškozená obžalovanému sdělila, že už spolu nebudou, a ten jí kolem 21:00 hodiny odvezl do jejího současného bydlíště a odjel. V průběhu večera spolu komunikovali prostřednictvím sms a poškozená obžalovanému sdělovala, že už s ním skutečně nebude. Kolem 23:00 hodiny obžalovaný přijel svým osobním automobilem Škoda Octavia [registrační značka] k tehdejšímu bydlíšti poškozené v [obec], [ulice a číslo], kde bydlela u shora uvedené kamarádky. Poškozená se mezitím domluvila s poškozeným [jméno] [jméno], že si popovídají a domluví se také, že jí tento odveze druhý den na lékařský zákrok do [obec]. Obžalovaný viděl, že po příjezdu tohoto poškozeného, že poškozená nastupuje k němu do osobního automobilu a zeptal se poškozeného, co to má znamenat, že tohle si kamarádi nedělají. Poškozený na to nijak nereagoval a odjel s poškozenou směrem k jeho tehdejšímu bydlíšti v [obec], [anonymizována dvě slova]. [příjmení]. Zde osobní automobil zaparkoval poblíž a obžalovaný, který je svým osobním automobilem sledoval, zaparkoval taktéž. Když oba poškození vystoupili z auta, vystoupil také a řekl poškozenému, co to má znamenat, že s poškozenou ještě dnes spal, a dále mu řekl, že jak mu tohle mohl udělat a že ho zabije. Na to nasedl zpět do svého osobního automobilu a se záměrem oba poškozené tímto automobilem usmrtit, v době kolem 23:20 hodin začal s automobilem prudce couvat směr k oběma poškozeným, kteří šli po chodníku. Automobilem vyjel na obrubník a rychlostí nejméně 36 km/h zadní částí tohoto automobilu srazil před domem v [ulice a číslo] poškozeného [jméno] [jméno] na zem. Ten ještě předtím stačil odstrčit poškozenou [jméno] [příjmení] z jízdní dráhy osobního automobilu obžalovaného, takže k jejímu sražení nedošlo, a tato jen spadla na zem. Obžalovaný svým osobním automobilem pak zastavil až nárazem do sloupu veřejného osvětlení, vystoupil z něho a ležícího poškozeného [jméno] [jméno] rukou sevřenou v pěst nejméně dvakrát udeřil do oblasti obličeje, čímž mu způsobil zranění popsána ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku. Nárazem svého osobního automobilu mu pak způsobil zranění uvedená tamtéž. Vážné zranění čelisti si vyžádalo operační výkon v celkovém znecitlivění a vážné zranění pánve a ostatní zranění v souhrnu si vyžádala hospitalizaci tohoto poškozeného od 19. 5. 2020 do 29. 5. 2020,

kdy byl poškozený propuštěn za revers. Poškozená [jméno] [příjmení] pak v důsledku pádu na zem utrpěla zranění popsaná taktéž ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku.

2. Trestní stíhání obžalovaného [jméno] [jméno] pro přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) trestního zákoníku a pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku bylo zahájeno usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, odbor obecné kriminality, ze dne 19. 5. 2020, č. j. KRPK-35155-44/TČ-2020-190070, které bylo obžalovanému doručeno ve stejný den. Obžalovaný [jméno] [jméno] byl v přípravném řízení po zahájení trestního stíhání vyslechnut dne 19. 5. 2020 (č.l. 149). Pokud jde o přečin nebezpečného pronásledování, uvedl, že se slečnou [příjmení] se rozešli někdy před měsícem a půl, protože se jí nelíbilo, že je pořád v práci a na brigádě. Ona odešla, další den si nechala otevřít jeho byt s tím, že s ním nadále bude bydlet. K tomu přišli policajti, že on se chtěl do bytu dostat, protože tam byly vyměněné zámky. Dveře se snažil prokopnout a rozbít heverem od auta, protože měl strach o peníze, co má v bytě, aby mu je nevzala. Nakonec se s pomocí policie do bytu dostal a s majitelem bytu se domluvil, že udělá nájemní smlouvu jenom na něj a slečna [příjmení] odejde. Ta ho několikrát kontaktovala, ať ji vezme zpátky, že nemá kde bydlet a že přijde o dítě. Po 14 dnech se začali opět stýkat a dopadlo to tak, že u něho opět přespávala a zároveň spolu měli i styk. Potom se ještě stýkali s tím, že po něm chtěla každý den peníze, protože je zase neměla. Omezil s ní na týden kontakt, protože zjistil, že ho má jen na peníze. Pak se začali opět stýkat a opět u něho přespávala. Někdy 17. 5. 2020 u něj spala naposledy a 18. 5. 2020 ji ještě vzal do práce s tím, že byli domluveni, že 19. 5. 2020 ji poveze do Plzně na operaci děložního čípku. Jí se ale nelíbilo, že chce po ní půlku peněz na cestu. Obžalovaný chtěl, aby si uvědomila o čem je život, protože spolu nejsou a nechce jí vše platit. Debata pokračovala pak na návštěvě u pana [jméno] [příjmení]. Ona říkala, že spolu budou, ale obžalovaný po ní nebude chtít žádné peníze, které si vydělá, o všechno se bude starat on, protože je chlap. Obžalovaný řekl, že takhle to v životě nefunguje, že oba musí přispívat na domácnost. Poškozená mu tedy řekla, že s ním nebude, že je jiný. Obžalovaný jí okolo 21:00 hodin odvezl k její kamarádce. Při odchodu mu ještě řekla, že má hodinu na to, si vše rozmyslet. Obžalovaný jí řekl to samé, co na té zahradě. Ona řekla, že u ní skončil. Na to obžalovaný obrátil, že jí bydlení zaplatí a že bude dělat, co ona chce. Poslala ho do prdele a řekla mu, že už jí to nezajímá. Obžalovaný chtěl, aby šla ven, to už nešla a potom jí viděl nastoupit k [jméno] [jméno] do auta. Obžalovaný mu řekl, co to má znamenat, že to si kamarádi nedělají. On řekl, že ho to nezajímá a odjel s poškozenou. Obžalovaný jel za nimi, protože chtěl s nimi mluvit. Když přijeli do místa bydliště [jméno], tak oba poškození vystoupili a obžalovaný jim říkal, co to má znamenat, že s poškozenou ještě spal a ať jdou do háje. Pak najednou neví, co se stalo. Zařadil v autě zpátečku a víc si nepamatuje. Byl v šoku, když viděl, co se stalo, nevěřil tomu, připadal si jako ve snu. Rychle vylítl z auta celý vyděšený. [jméno] tam ležel, tak ho zvedl a snažil se ho probudit. Otáčel ho na bok, pak tam přišla nějaká paní a zavolala se sanitka a policajti. [příjmení] tam u toho byla taky. Pak ho policajti odvezli. Ve svém telefonu, který vydal policii, jsou zprávy o tom, jak se domlouvají na schůzkách se [příjmení], jak se zajímá o to, co dělá, a že po obžalovaném chce sex. Se slečnou [příjmení] se seznámili 11. 1. 2019. Dále popsal, kde společně bydleli, a doplnil, že ji v průběhu společného soužití fyzicky nenapadl, jenom ji jednou tahal z bytu, aby šla pryč. Občas se pohádali, protože obžalovanému říkala, že je škrt na peníze. To, jak uvedla, že po jeho napadení skončila v nemocnici, takto spadla z lešení, když lezla do okna bytu, kde tenkrát bydleli. Nikdy jí nevyhrožoval, že ji zabije, nikdy nevyhrožoval nožem či heverem. S tím heverem to bylo tak, že se chtěl dostat do bytu, jak už uváděl. Nikdy jí nesebral žádné peníze, naopak jí je dával. Když se [příjmení] odstěhovala ke své kamarádce [jméno] [příjmení], tak jí dal všechny její věci. 18. 5. 2020 si ještě nějaké věci brali a měli pohlavní styk. [příjmení] volal ze skrytého čísla z toho důvodu, že si neodblokovala jeho telefonní číslo tak, aby se jí dovolal. Pak už si ho odblokovala. Z jiných telefonních čísel jí nevolal, ví, že se snažila o jeho kamarády. Chtěla mu zřejmě dělat naschvály. On jí přes ty telefonáty nevyhrožoval, nepsal jí výhrůžné zprávy, pouze po ní chtěl, aby

to bylo jako dřív, že by se k sobě chovali slušně. Žádným způsobem jí nevyhrožoval, že přijde o dceru, nijak nekontaktoval pana [příjmení]. Jen jí řekl, že tímhle způsobem života o dceru přijde. [příjmení] [příjmení] kontaktoval, protože mu chtěl říct, že se nadále stýkají, tak, aby byl v obraze. On řekl, že mu je to jedno, jedná se o bývalého přítele [příjmení] a otce její dcery. Obžalovaný [příjmení] nikdy nepronásledoval tím stylem, že by třeba seděl ve svém autě před jejím bydlištěm nebo před její prací. To bylo jen tu noc, toho 18. 5. 2020, to chtěl, aby šla ven. K tomuto dni dále zopakoval, že když poškozenou přivezl do jejího současného bydliště, tak přesedl ze svého osobního automobilu Audi A3 [registrační značka] do uvedeného osobního automobilu Škoda Octavia. [jméno] [příjmení] pak zaparkoval na parkovišti u současného bydliště [příjmení] a chvíli tam čekal, že půjde ven. Pak tam přijel ten [jméno]. Nikomu nevyhrožoval, jen se [jméno] ptal, jak uvedl. Určitě jím nevyhrožoval, že je zabije. Pak jel Otávkou za nima, [jméno] má auto značky VW Passat zlaté barvy, protože s nima chtěl ještě mluvit. Dojeli k místu bydliště [jméno], on nezaparkoval přímo u jeho domu, ale trošku dál. Obžalovaný zastavil kousek od nich a z auta nevylezl. Oba vystoupili a šli kolem jeho auta. Obžalovaný [jméno] řekl, že je zmrd, že ji ještě dneska píchá. [jméno] mu odpověděl, ať jde do prdele. [příjmení] [jméno] ještě držela, protože chtěl na obžalovaného jít, říkala mu, [příjmení], pojď, vyser se na to. Jak procházeli kolem jeho auta a byli za autem, tak obžalovaný zařadil zpátečku a pomalu k nim couval, pak už neví, co se dělo. Neví, kolik bylo hodin. Byl v šoku, a když se probral, tak vystoupil z auta a viděl, že tam leží [jméno], tak ho zvedal, profackoval ho, otáčel ho na bok, aby mu nezapadl jazyk. Pak přišla nějaká paní, která zavolala záchranku a policii. [jméno] chraptěl, obžalovaný neviděl moc žádné zranění, [jméno] ležel v křoví a z pusy mu tekla krev. [příjmení] křičela a říkala, co to udělal, a stěžovala si na nohu. Někde ležela lampa veřejného osvětlení. [příjmení] nepil žádný alkohol, nebyl pod vlivem žádných léků. [příjmení] nebyla určitě pod vlivem alkoholu, [jméno] prý byl pod vlivem drog. Obžalovaný žádné zranění neutrpěl. [jméno] [příjmení] opravdu nikdy nevyhrožoval, nikdy ji fyzicky nenapadal, jen se občas pohádali. Nikdy ji žádným způsobem nepronásledoval, ani jí nevyhrožoval do telefonu. Miloval ji. V době výslechu k ní měl hluboký citový vztah. Vadilo mu, když ji viděl ve společnosti toho [jméno], chovali se k sobě, jakoby spolu už něco měli. Má úplné okno, neví, co se dělo během toho couvání, do doby, než vystoupil z auta. Neví, čím by vysvětlil své jednání, lituje toho, přijde mu to jako zlý sen. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 18. 11. 2020 (č.l. 883). Nejprve popsal svůj vztah s poškozenou [jméno] [příjmení], který byl doprovázen častými spory a neshodami, především kvůli penězům. Doplnil, že nechápe, že může být obviněn z přečinu nebezpečného pronásledování. Se slečnou [příjmení] se stýkali až do 18. 5. 2020, ten den u něho přespala a vezl ji do práce a zase ji v práci vyzvedl. Měli spolu dokonce dvakrát pohlavní styk, a to před návštěvou pana [příjmení]. Pokud jde o jednání popsané ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku, pak v podstatě zopakoval skutečnosti, které uváděl v přípravném řízení. Nad rámec toho uvedl, že ho probral až náraz do veřejného osvětlení. Vylezl z auta celý zmatený a viděl [jméno] na zemi. Okamžitě se ho snažil probrat, různě ho otáčel, dával mu facky. [jméno] k obžalovanému přiběhla a dala mu pěstí a řvala na něho, aby na poškozeného nesahal a ať zavolá sanitu. V tom šoku nevěděl číslo na záchranku, pobíhal okolo zmatený a nevěděl, co má dělat. Bylo mu z toho zle a dokonce se pozvracel. Poškozeného [jméno] [jméno] znal, v minulosti se spolu bavili. Byl to sobecký kluk, který myslel jen na sebe. Nikdy spolu neměli žádný spor. Věděl, že se [jméno] a [jméno] trošku znají. Již jednou v minulosti naboural do zaparkovaného auta, k žádnému zranění nedošlo. Z části ví, jak se poskytuje první pomoc, neví, proč ho napadlo, poškozeného profackovat. Byl v šoku a chtěl, aby se probral. S panem [příjmení] neměl dobré vztahy. V ten den, co se to stalo, mu volal, a chtěl mu říct, že se s [jméno] stále stýká. Od doby, kdy viděl poškozené spolu, byl divný, nebyl to on. Když je viděl spolu odcházet, jakoby vypnul. Předtím s nimi mluvil střešním oknem. Ta oktávka bylo staré auto, nešly pořádně stahovat okna, tak otevřel to střešní a mluvil na ně takto. [jméno] dával facky, aby se probral, takhle to viděl v televizi. Dával mu úderý otevřenou dlaní do obličeje, intenzita úderů byla jen taková, aby se probral, čili takové poklepání. Rány pěstí určitě nepoužil. Kromě slečny [příjmení] u toho kříšení

nikdo jiný nebyl. Ta paní tam přišla asi až po třech minutách. V další části výpovědi se vyjadřoval o vývoji jeho vztahu a poškozené [jméno] [příjmení] v době, kdy je umístěn ve vazbě. Už ji nemiluje. Necítí k ní nepřátelství. Nechápe, proč je ve znaleckém posudku uvedeno, že ke zlomení čelisti došlo úderem pěstí. To nechápe. V hlavním líčení dne 25. 1. 2021 doplnil (č.l. 954 a 955), že s dupáním na hlavu poškozeného [jméno] [jméno] je to nesmysl, před jeho domem z auta nevystoupil, i na tom autě je vidět, když ho brali policajti, že je tam stažené střešní okénko, takže by si to nevymyslel. Mluvil s nimi přes střešní okénko. Ve stejném hlavním líčení (č.l. 957) ještě uvedl, že výpověď svědka [jméno] [příjmení] bere jako účelovou vůči své osobě, svědek ho nemůže snést kvůli tomu, že během krátké doby se dokázal lépe postarat o jeho dceru a expřítelkyni. Svědek ho bere jako konkurenci a těší ho, že je ve vazbě. Už při svém výslechu v hlavním líčení 18. 11. 2020 říkal, že je nesmysl, že mu volal. Volal mu jenom z toho důvodu, aby věděl, že se s poškozenou stále stýkají. Volal mu a psal mu sms zprávy. Nevzpomněli si, že by měl pan [příjmení] další telefonní číslo, a to služební, nevzpomene si.

3. K citované výpovědi obžalovaného [jméno] [jméno] je třeba uvést, že tento popírá spáchání přečinu nebezpečného pronásledování (k tomu blíže v odůvodnění týkající se zprošťující části výroku rozsudku), pokud jde o zvláště závažný zločin vraždy ve stádiu pokusu, pak obžalovaný udává na rozhodující okamžiky výpadek paměti. Doznává však, že osobní automobil řídil směrem k oběma poškozeným on, a to i v okamžiku, kdy narazil do poškozeného [jméno] [jméno]. Z dalších, dále uváděných důkazů, je však nepochybné, že se nejednalo o náhodný zásah poškozených jako chodců, nýbrž o zcela cílený a promyšlený náraz prudce rozjetým vozidlem. Jednalo se o vyústění dlouhodobých partnerských neshod mezi obžalovaným a poškozenou, impulzem takového jednání byla skutečnost, že obžalovaný viděl poškozenou ve společnosti jiného muže, poškozeného [jméno] [jméno], dá se říci, že tedy jeho žárlivost. Mezi tyto důkazy lze zařadit dále uvedenou svědeckou výpověď poškozené [jméno] [příjmení], znalecký posudek z oboru doprava, silniční doprava, odvětví mechanismus dopravních nehod, mechanismus vzniku vážných zranění čelisti je pak zřejmý ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

4. Poškozená [jméno] [příjmení] byla v přípravném řízení vyslechnuta jako svědkyně dne 29. 5. 2020 (č.l. 178). Vypověděla, že s obžalovaným přes rok a půl žila, nyní už jsou dva měsíce rozejití. Asi po půl roce vztahu zjistila, že [jméno] je psychicky narušený, nedokáže zvládnout stresové situace. V hádce ji dokázal fyzicky napadnout, ale on ho napadla také. Většinou to bylo tak, že začala ona, využívala toho, že je holka, a že jí nic neudělá. Nakonec se rozešli, u tohoto rozchodu asistovala policie. Je to nahlášené a šetří se to. [jméno] měl při rozchodu pocit, že ho chce poškozená okrást o peníze, měl v ruce hever a snažil se dostat do bytu, kde v tu dobu žili. Ona se pochopitelně bála, že s tím heverem jde na ní a volala policii. Policisté dorazili ve chvíli, kdy byl [jméno] za dveřmi bytu a v ruce měl hever. Řekla mu, že s ním nebude, a odstěhovala se ke své kamarádce [jméno] [příjmení], kde je do teď. Tři týdny byl klid, [jméno] jí nepsal, nevolal, ani ona jemu. Vůbec nebyli v kontaktu. Po třech týdnech jí napsal zprávu nebo jí volal, chtěl s ní mluvit a říkal, že je na tom psychicky zle, že kvůli koronaviru přišel o práci v Německu a že nemá peníze. Tak se s ním sešla a asi čtyři dny trávili spolu. Vozil jí do práce a měli spolu i pohlavní styk. Po čtyřech dnech jí začal přemlouvát, aby se k němu vrátila, ale to nechtěla, věděla, že je psychicky narušený. Říkala, že s ním nebude a že to končí hned teď. Od té doby jí začal sledovat. Neustále jí volal, stál jí pod oknem. I když mu opakovaně říkala, aby šel domů a nechal ji být. [jméno] měl vždy záminky, aby za ním přišla alespoň na chvíli, říkal, že se zabije, nebo že zabije jí a pak sebe. [jméno] jí zakazovala, aby za ním chodila, nadávala jí, že mu tím dává planou naději. Jakmile ji potkal venku, tak se od ní neodlepil. Byl schopný jet vedle ní autem třeba 10 km/hod. a nemluvit na ní, jen koukat. Pak stál před domem, kde bydlí, třeba hodinu a půl. V mezidobí se stalo, že jí napsal, že je kráva, a blokl si její číslo a odjel, celý týden ho třeba neviděla. Ona si jeho číslo také blokla a on jí psal a volal z čísel kamarádů. To dělal před nima machra, jak je v pohodě. Když byl sám, bez kamarádů, tak jí volal, aby se k němu vrátila, že bez ní nemůže žít. [příjmení] jí

řekl, ať si teda žije svůj život, že je svině, že jí platil dluh a že mu takhle vrátila. Je pravdou, že za ní zaplatil dluh 150 000 Kč. Takhle to trvalo až do toho 18. 5. 2020. Ten den jí volal s tím, že mu není absolutně dobře, brečel, měl úplně záchvat, do telefonu mu pomalu nerozuměla. Poškozená mu řekla, aby přijel, on přijel audinou a šla za ním ven. [příjmení] tam brečel, říkal, že nic nezvládá, ale to bylo i viditelné. Říkal, že týden nejedl, nespál, nemůže se na nic soustředit, všechno se mu motá, neví vůbec, co má dělat. Poškozená mu řekla, že potřebuje doktora. [příjmení] jí prosil, aby se vrátila k němu domů, aspoň na jeden den, že se potřebuje vyspat, že na ni nesáhne. Ona mu slíbila, že to pro něj udělá. Pak volala jeho známému, panu [příjmení], kterému řekla, jak [jméno] vypadá a že neví, co s ním. [příjmení] jí řekl, aby přijeli, jedná se o rodinného známého [anonymizováno]. Tak k němu dojeli a tam začali řešit zase jejich vztah. Byli tam asi tři až čtyři hodiny a na začátku jí [jméno] přemlouval, aby se k němu vrátila, nebo spíše předhazoval svoje kvality. Ona mu vysvětlovala, že už jen kvůli dceři s ním nebude, že chce s ní být sama. Nakonec to dopadlo tak, že se k sobě vracet nebudou, a [jméno] řekl, že je to dobře, že s ní končí. Říkal, že se dá do kupy a časem se uvidí, že je poškozená svině, která si ničeho neváží. Odvezl ji domů a ona mu také řekla, aby se dal do kupy, brečel a říkal, že ano. Bylo jí ho líto. V té době jí na něm záleželo. Vysadil ji kolem 21:30 hodin a ona šla domů a ještě po příchodu domů s [jméno] mluvila vykloněná z okna, protože tam stál a troubil. Přemlouval jí, aby s ním jela do Krajkové. Když řekla, že nejede a kamarádka mu z okna řekla, aby se dal do kupy a odjel, že poškozená ven nejde, řekl, „naserte si“ a odjel. V té chvíli psal poškozené kamarád [jméno] [jméno], že s ní chce mluvit. [příjmení] se také rozešel s přítelkyní a potřeboval se někomu vypovídat. Navíc řešili její odvoz do Plzně k lékaři. Původně jí měl vézt [jméno], ona mu neřekla, že už je domluvená s tím [příjmení] [jméno]. [jméno] ještě odepsala, že před domem stojí [jméno] a že nechce žádný konflikt, aby nejezdil. [příjmení] řekl, že přijede. Než přijel, tak [jméno] někam odjel. Když přijel [jméno] tak šla ven, bylo asi 22:30 hodin, už byla tma. Vyšla ven a [jméno] vyjel z parkoviště u tržnice, prostě jí viděl, že jde ze dveří. Vyjel ale s Octávií. Jí běželo hlavou, že jí teď uvidí s [příjmení] [jméno] a je to v prdeli, že i když spolu nejsou, tak že ho zradila. Viděla, že [jméno] byl úplně jiný, prostě to nebyl on, jak byl celý den. [jméno] vylezl z auta, šel k [jméno] [jméno] a ptal se, jak mu to mohl udělat, když je jeho kamarád. Znali se. Poškozená a [jméno] se [jméno] snažili vysvětlit, že to není tak, jak to vypadá, že spolu nic nemají. [jméno] byl absolutně bez výrazu, nebyl útočný, nesnažil se je napadnout. Prostě stál a byl bez výrazu. [příjmení] [jméno] jí řekl, aby okamžitě sedla do auta, jestli nechce, aby to dopadlo špatně. Poslechla a sedla si k [jméno] do auta. [příjmení] [jméno] seděl celou dobu v autě, nevylezl z něj. Pak s [jméno] jeli k jeho domu, [jméno] říkal, že si musí pro něco skočit. Nepřišlo jí, že by [jméno] byl pod vlivem nějakých látek, hlavně měla v hlavě toho [jméno]. Pak jeli směrem k němu domů, bylo to na parkoviště za Mountfieldem, u Tesca v [obec]. [jméno] jel Octávií za nimi. Na parkovišti poškozená [jméno] přemlouvala, aby nechodil ven z auta, protože už tam stál na parkovišti [jméno]. Nechtěla, aby se poprali. [příjmení] [jméno] jí vytáhl z auta a řekl, že prostě jde, neměl z [jméno] strach. Ona šla vedle [jméno] po chodníku, šla nalevo od něho, dál od silnice, měla po levém boku trávník. [jméno] měl po pravém boku silnici. [jméno] stál autem na silnici, vylezl z něho a začal se s [příjmení] [jméno] hádat a klidným tónem mu řekl: „jak si mi tohle mohl udělat, já tě zabiju“. Pak si [jméno] stoupl před auto a stál rukama v bojové pozici, takže [jméno] šel k němu, že se budou prát. [příjmení] [jméno] chytla, co dělá, nechtěla, aby se poprali, [jméno] ji poslechl. [jméno] tam jen stál a koukal. [příjmení] [jméno], který stál s autem na stejném místě na silnici, předešli, a po chodníku pokračovali k [anonymizováno] baráku. Ona šla stále po levé straně na trávníku, [jméno] blíže k silnici, šli dál od sebe. Takhle se dostali do pozice, že [anonymizováno] auto měla za svými zády. Pak slyšela startování auta, myslela, že je to [jméno], čekala, že odjede domů. Slyšela zvuk jedoucího auta a [jméno] z auta zařval, „do prdele“. [příjmení] [jméno] se po tom zakřičení otočil a v tu chvíli jí odstrčil do trávy, spadla. Pak si pamatuje, že ležela na trávě, před ní byla [anonymizováno] Octávie nabouraná do lampy zadní částí, vedle bylo křoví a až za ním na zemi na boku ležel [jméno] [jméno], který se nehýbal a nereagoval. [jméno] seděl ještě chvíli v autě. Ona se snažila si stoupnout a jít k [jméno], ale už si

nemohla stoupnout na levou nohu. Udělala pár kroků, spadla a doplazila se k [jméno]. [jméno] vylezl z auta, přišel k [jméno]. Ona mu nadávala, že ho zabil a [jméno] dal [jméno], neví, jestli facky nebo pěstí, dal mu třikrát na tu tvář, kterou neměl na zemi, aby se probral. V tu chvíli [jméno] otočila a viděla všude krev. Začala na [jméno] rvát a mezitím k ní přicházela nějaká paní, kterou neznala, a ona na ni křičela, aby zavolala záchranku. [jméno] říkal, aby [jméno] otočila na záda, poškozená nechtěla a nadávala, že má v puse plno krve, že ho udusí. Ta paní už mluvila se záchrankou, instruovala jí operátorka a tak jí řekla, že má [jméno] otočit na záda, tak ho otáčela ona, [jméno] i ta paní. Jak viděla, že na ni [jméno] sahá, dala mu pěstí, ať se ho vůbec nedotýká. [jméno] jen stál, poškozená byla v šoku. Paní volala záchranku, a kdo mohl fungovat, byl [jméno]. Poslouchal tu paní, ale byl absolutně mimo. V tu chvíli ani nevěděl, jak se jmenuje. Začal brečet a říkat, že nechtěl, že neví, co se stalo, že si to nepamatuje. Když přijeli policisté, šel za nima a začal se zajímat, co se stalo, říkal, že auto je jeho a ptá se, co udělal. Říkal, že nechtěl [jméno] zabít, že to tak není. Dále doplnila, že když odcházeli od [příjmení] auta, tak než do nich najel a chtěl se prát, tak [jméno] říkal,, já tě zabiju“, ale jestli to bylo na ní nebo na [jméno], to neví. [jméno] mu také odpovídal,, zabiju tě já, blbečku“. Nemyslí si, že jí chtěl [jméno] zabít, neví, proč to udělal, ale je přesvědčena o tom, že jí nechtěl ublížit. Proč to udělal, neví, podle ní je psychicky nemocný člověk, neví, jestli to udělal úmyslně. Po sražení ji odvezli do nemocnice do [obec], dali jí sádru, měla zlomený kotník, na operaci nemusela. V další části výpovědi popsala vývoj jejich vztahu před 18. 5. 2020 a uvedla, že v posledních dnech před událostí se vrátila na čtyři dny k [jméno], vedla ji k tomu láska. Věděla, že s ní nemůže být kvůli dceři, ale věděla, že čas s ní trávit chce a hlavně mu chtěla na pár dní pomoci. Ty čtyři dny ho přesvědčovala o tom, aby navštívil lékaře. Bylo to asi tři týdny po jejich rozchodu, v té době s ním měla pohlavní styk, a to vícekrát. Naposledy ten čtvrtý den. Po dobu těch čtyř dnů spolu vycházeli dobře. [jméno] byl v klidu. Závěrem uvedla, že když šla vedle [jméno] kolem [anonymizováno] auta, byla mezi vzdáleností 1 – 1,5 metru, prostě na šířku toho chodníku. Když se [jméno] rozjížděl, slyšela, jak se rozjely kola, auto pozná podle zvuku. Když [jméno] [jméno] křísil a dával mu ty údery, tak se ho snažil probrat, ne zbit. V řízení před soudem byla poškozená svědkyně vyslechnuta v hlavním líčení dne 25. 1. 2021 (č.l. 947). Popsala svůj vztah s obžalovaným [jméno] [jméno], který charakterizovala jako italský. Dále ve shodě s přípravným řízením popsala průběh dne 18. 5. 2020 a doplnila, že neví, jak tam vletělo to auto, jen ví, že jí [příjmení] [jméno] odstrčil. On si toho všiml v tu chvíli. Neví, kam odletěla, chtěla se zvednout ze země, ale cítila, že má asi zlomenou nohu, nemohla si na ni stoupnout. Viděla, že [příjmení] [jméno] leží někde vzadu a křičí o pomoc. Pod autem neležel, ležel vedle křoví. Doplazila se k němu a nedovolila [jméno], aby [jméno] pomohl. Přišlo jí, jakoby se [jméno] [jméno] zbláznil. Sám nevěděl, co dělá. Nepozorovala, že by ho [jméno] na zemi nějak napadal. Ona to prvně řekla, řekla to při první výpovědi, ví, že z toho může mít problémy, ale byla našťvaná. Myslela si, že to udělal, asi to chtěl udělat. Takto podala takovým způsobem. Nekřísil ho fackami, ona mu nedovolila na něj sáhnout a ta paní to viděla sama. Na policii to řekla, protože byla našťvaná. Nevšimla si, že by se pan [jméno] pozvracel. Když byla vyzvána k odstranění uvedených rozporů ohledně úderů obžalovaného do obličeje poškozeného, tak řekla, že policista, který se tam dostavil, si všiml toho, že poškozený padal po hlavě na tu stranu, pan [jméno] stál na straně, to by ho musel celého otočit, aby ho uhořil na tu stranu, kde měl tu zlomenou čelist. Kvůli sledování panem [jméno] nebyla nucena změnit svůj dosavadní život. Pokud jde o zranění čelisti pana [jméno], vlastně venku vznikaly různé spekulace. Pan [anonymizováno] se urazil, že jde proti němu, tak si vymyslel, že ho okradla o peníze, že ona mu způsobila zranění. Ona se setkala s policistkou, který jí vezl domů z nemocnice a on jí řekl, že [jméno] ho v tu chvíli nemohl praštit, protože tam začala křičet nějaká paní z okna, že ho tam [jméno] mlátí, že do něj kope. Ten policajt jí vysvětlil, že on byl úplně na druhé straně, než měl to zranění, že by ho musel celého otočit a krev byla na té tyči, neviděla, že by ho obžalovaný měl kopat. I když ví, že [jméno] je asi nemocný a má problémy, tak ho miluje. [jméno] určitě žárlil, ona s [jméno] neměla žádný pohlavní styk. Neví, jestli pan [jméno] říkal něco po tom nárazu, když vystoupil z auta. Zabraňovala mu v tom, aby na [jméno] sáhl. Poškozené byla dána podle §

212a trestního řádu možnost, aby učinila v hlavním líčení prohlášení o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na její dosavadní život. K tomu poškozená toliko uvedla, že obžalovaný to ví, a ona nic říkat nebude.

5. Z této svědecké výpovědi vyplynulo, že obžalovaný [jméno] [jméno] jednal výše uvedeným způsobem z toho důvodu, že v inkriminovaný den se vyhrotil jeho vztah s poškozenou [jméno] [příjmení], která mu zřetelně dala najevo, že s ním neobnoví jejich partnerský vztah. Z její výpovědi lze vyloučit jakkoliv náhodný střet osobního automobilu řízeného obžalovaným, s oběma poškozenými. Ve své výpovědi z přípravného řízení pak obžalovaného usvědčuje z dalšího napadení poškozeného [jméno] [jméno], byť vyslovuje domněnku, že tak nejednal proto, aby mu ublížil, ale proto, že ho chtěl křisit. Připustila, že se ze strany obžalovaného mohlo jednat údery pěstí na tvář poškozeného, toto její tvrzení je pak ve shodě se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z nichž je patrné, že vážná poranění čelisti poškozeného vznikla takovýmto mechanismem, tedy údery rukou sevřenou v pěst. Pokud ve své výpovědi u hlavního líčení popřela, že by tyto skutečnosti byly pravdivé, a že je uvedla jen proto, že v podstatě chtěla obžalovanému, „uškodit“, tak je k tomu třeba říci následující. Toto její vysvětlení je v přímém rozporu s uváděnými závěry citovaného znaleckého posudku a je třeba si uvědomit, že jiným způsobem nebylo možné tato zranění způsobit a nemohla je způsobit ani další jiná osoba. Sám obžalovaný vypověděl opakovaně, že poškozeného udeřil, byť nikoliv pěstí, ale pouze dlaní, aby ho probral. Jestliže tedy sám obžalovaný připouští takovouto možnost a poškozená [jméno] [příjmení] ji popírá, pak jistě nemůže po soudu chtít, aby tomuto tvrzení, byť se ho snažila jakkoliv vysvětlit, uvěřil. Její tvrzení postrádá jakoukoliv logiku a je v zřejmém a zásadním rozporu s již několikrát citovaným znaleckým posudkem. Lze uzavřít, že její výpověď u hlavního líčení byla vedena snahou obžalovanému pomoci, když svůj vztah k němu zcela otevřeně charakterizovala tím, že ho stále miluje. Jiné logické vysvětlení se nenabízí.

6. Poškozený [jméno] [jméno] byl v přípravném řízení jako svědek vyslechnut dne 8. 7. 2020 (č.l. 221). Vypověděl, že neví, kdy to bylo přesně, ale zima nebyla. Přijel za tmy do [obec] ke kamarádce [jméno] [příjmení] před barák. [jméno] na ni čekal. Pak vylezla [jméno] ze vchodu a od tržnice vystartoval [jméno] [jméno]. Byl tam svým autem, které na takové akce používal, a to Škodou Octavia. Jinak měl ještě jedno auto, Audi, to měl na běžné ježdění. S tou Oktávkou jel hodně agresivně k poškozenému, který byl v té době ve svém autě VW Passat. Jak jel hodně agresivně, tak se poškozený v autě instinktivně hodně zapřel, protože očekával náraz. Obžalovaný už takhle naboural jeho kamarádovi schválně auto. [jméno] si mezitím sedla do auta na místo spolujezdce. [jméno] [jméno] zastavil před jeho autem a vystoupil. Přišel ke dveřím řidiče, poškozený si stáhl okénko a obžalovaný se ho ptal, kam jedou a proč. [jméno] řekla poškozenému, že se s ním nemá vybavovat a jet. Tak odjel do místa tehdejšího bydliště v [obec], [anonymizována dvě slova]. [příjmení], kde zaparkoval poblíž. Neví, jestli [jméno] [jméno] jel za ním, neujížděl před ním, prostě jel s [jméno] domů. [jméno] [jméno] se nikdy nebál, kdyby to s ním chtěl řešit, takto vyřeší, ale [jméno] řekla, aby jel. Pak už si nic nepamatuje, probral se v nemocnici v [obec], to už ale bylo asi několik dní potom, protože byl pořád pod práškama proti bolesti. Měl rozdrčenou pánev a čelist. Od té doby pořád leží v posteli. Čelist mu dávali dohromady v nemocnici v [obec]. U pánve čeká, až mu sama sroste, protože kdyby mu jí sešroubovali, tak by měl omezený pohyb a trvalé následky. Řekli mu, že když bude v klidovém stavu ležet, tak by to mělo srůst dobře. Jeho zranění vzniklo tak, že jeho a [jméno] měl srazit [jméno] [jméno] autem. To se dozvěděl z článku na internetu a také od kamarádky [jméno] [příjmení], která mu to řekla. Ta mu říkala, že její kamarádka [jméno] [příjmení] to prý viděla celé, tedy to, jak do něho a [jméno] [jméno] [jméno] narazil. Řekla, že viděla, jak do nich narazil zadní částí auta a poškozený měl přitom odstrčit [jméno] stranou. Pak už ležel na zemi a prý se ho snažil přejet znovu, ale ta jeho Oktávka je prý nějak sportovně upravená, takže nepřešel přes obrubník. Pak tam ještě spadla lampa, jak do ní [jméno] [jméno] narazil. Pak vylezl z auta a měl poškozeného kopat a šlapat na obličej, proto má tu rozdrčenou čelist. To poškozeného probudilo

z bezvědomí a řval tak, že ho slyšeli všichni lidi v okolí. Měl i krvácení do mozku a otok mozku a má rozdvojené vidění. Také se mu často motá hlava a má bolesti hlavy. S [jméno] se bavil víc od té doby, co se mu svěřila, že jí [jméno] [jméno] vyhodil z bytu a pak se mu svěřovala více. Říkala, že jí [jméno] [jméno] stalkuje, že na ní čeká před prací, před domem, že na ní pořád vyvíjí nějaký nátlak. Jednou mu řekla, že byla s nějakým kamarádem na cigaretě, [jméno] to zjistil a toho kamaráda s nějakýma klukama zmlátili. Než jel pro [jméno], nepil žádný alkohol a neměl žádné drogy. Toto neužívá. Je sportovně založený, než se mu stalo, byl ráno v posilovně. Občas kouří marihuanu. O obžalovaném může říci, že je magor, byl majetnický a takhle se choval i vůči ženským. Neví, proč to [jméno] udělal, možná proto, že viděl poškozeného s [jméno]. Vlivem nárazu od [jméno] [jméno] jeho vozidlem utrpěl rozdrčení páneve, roztržení spodní čelisti, krvácení do mozku, několik otoku mozku, rozdvojení vidění a dále to, že nemá nervový systém od úst k bradě. Od té doby ho obžalovaný žádným způsobem nekontaktoval. V řízení před soudem byl poškozený svědek [jméno] [jméno] vyslechnut v hlavním líčení dne 25. 1. 2021 (č.l. 952). Svou výpověď doplnil, že se slečnou [příjmení] se vídali, kdy ona mu doma uklízela a myla nádobí. Měli kamarádský vztah. S [jméno] byli také kamarádi. Svá zranění ví od doktorů, rozdrčená pánev, rozdrčená čelist, otřes mozku, krvácení do mozku, otoky. V současné době špatně vidí, bolí ho kostrč a kulhá. Z doslechu se dozvěděl, že zranění čelisti vzniklo tak, že mu obžalovaný měl skákat na hlavu. Dále se vyjadřoval ke svému aktuálnímu zdravotnímu stavu a doplnil, že ví jen to, že byl pro poškozenou u jejího baráku a že měli jet k jeho baráku. To je všechno. I tomuto poškozenému bylo umožněno učinit prohlášení dle § 212a trestního řádu a k tomu poškozený uvedl, že ho to ovlivnilo psychicky, teď musí docházet k psychiatrovi, neboť viděl staré fotografie a videa. Psycholožka říká, že je to obranný mechanismus těla, jinak by se zhroutil, protože byl někdo úplně jiný, prožíval to jinak, než teď. Až teď si v celém rozsahu uvědomuje následky a jaký to mělo dopad. Byl tři měsíce mrzák a měl být takto půl roku, kdyby nebylo jeho přičiněním, tak by byl ještě v nemocnici. Nemohl se starat a doteď se nemůže starat jako otec a přítel o svoji rodinu, nemůže chodit do práce. Partnerka se o něho musela starat jako o dítě, které se narodilo, musela ho přebalovat, mýt, jen tři měsíce ležel. Tyhle věci mají na jeho psychiku hrozný dopad, má se pořád za mladého kluka a byl nemohoucí. Doktorka mu při kontrole na očním říkala, jaké měl poškození hlavy a že může být rád, že to přežil. Pro mě je to hrozné, je taková povaha, že není rád, když je na někom závislý, a on byl doslova závislý úplně na všem, nemohl nic.

7. Dále byli jako svědci v přípravném řízení, někteří pak i u hlavního líčení, vyslechnuti známí, respektive příbuzní, obžalovaného [jméno] [jméno] a poškozené [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] v přípravném řízení dne 2. 7. 2020 (č.l. 297) vypověděl, že poškozená [jméno] [příjmení] je jeho bývalá přítelkyně a má s ní čtyřletou dceru [jméno]. Rozešli se před třema rokama. Pokud jde o úpravu styku s dcerou, probíhá soudní projednávání, dosud to není vyřešeno. [jméno] s [jméno] [jméno] se dali dohromady tak před rokem, ten vztah byl katastrofa, od začátku ji fyzicky napadal před dcerou. Když k nim svědek přijel do bytu v [obec], bydleli na ulici [ulice], tak ještě na něho obžalovaný zavolal policajty, že ho chce svědek napadnout. Ani neví, jestli se ti dva rozešli, [jméno] má ráda hodně chlapů, ona přebíhá od jednoho k druhému. Svědek má v telefonu i přeposlanou zprávu, kterou posílal [jméno] [jméno] někdy v lednu [jméno], kde se uvádí, že jí říká, „mrdko“ a pokud se nevrátí, tak udělá bordel. [jméno] [jméno] zná od vidění asi od patnácti let. Je to arogantní blbeček, co vyhrožuje střelnou zbraní, přejetím, fyzickým napadením, a když tam pak za ním člověk přijede, protože vyhrožoval do telefonu, tak se schová do vchodu. Svědek ví, že v minulosti brával steroidy a také drogy. V ten den, kdy se to stalo, tak s [jméno] mluvil telefonicky v půl dvanácté večer. [jméno] mu psal první zprávu, jestli má něco s [jméno]. Svědek mu odepsal, že ne. Vzápětí mu [jméno] telefonoval a říkal něco v tom smyslu, že [jméno] srazí za to, že byli kamarádi a že mu vzal [jméno]. Nějak se bavili a najednou svědkovi řekl, že ho srazí. Svědek říkal, aby to nedělal. Pak asi nechal zapnutý telefon v autě, z dálky slyšel nějaké hlasy. Pak slyšel, že si sedá do auta a asi po dvaceti vteřinách slyšel nějakou ránu a telefon vypnul. Už to neřešil, protože věděl, že [jméno] [jméno] už v minulosti autem

úmyslně naboural, to bylo u [jméno] [příjmení], kdy mu [jméno] [jméno] kvůli holce rozmlátil baseballovou pálkou auto. Do jeho auta nejdřív naboural a pak to šel rozmlátit tou pálkou. [jméno] mu psala někdy kolem půlnoci, že je [jméno] srazil, že je chtěl zabít a že jede do nemocnice. Bylo to ve 23:57 hodin. Psala ještě, že ten den řekla [jméno], že ho nechce. Svědek si myslel, že jen do nich narazil nebo je vybrzdil a pak že se nějak poprali. Svědek [jméno] volal druhý den ráno a ona mu řekla, že jí [jméno] zachránil život, že ji odstrčil, a když pak [jméno] [jméno] vystoupil po nárazu z auta tak šel [jméno] mlátit a [jméno] říkal, „vidíš, jak tě miluju“. V průběhu tohoto výslechu svědek po vyzvání podle § 78 trestního řádu dobrovolně předložil svůj mobilní telefon Huawei s uloženou komunikací s [jméno] [příjmení] ve formě sms ze dne 18. 5. 2020 ve 23:57 hodin, dále je komunikace – sms zprávy od [jméno] [jméno] a odpovědi svědka ze dne 18. 5. 2020 ve 22:37 hodin k fotografickému zadokumentování. Dále předložil k fotografickému zadokumentování screenshot sms zprávy, která mu přišla 28. 1. 2020 od nějakého kamaráda a je to zpráva od [jméno] [jméno], kterou zasílal [jméno] [příjmení]. Fotodokumentace zmíněné komunikace tvoří přílohu protokolu o výslechu svědka [jméno] [příjmení] (č.l. 304 - 306). V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 25. 1. 2021 (č.l. 955). Lze konstatovat, že vypovídal v podstatě shodně jako v přípravném řízení a zopakoval, že 18. 5. 2020 mu pan [jméno] volal kolem 23:00 hodiny a ptal se svědka, jestli má poměr se slečnou [příjmení]. Na to svědek odpověděl, že v žádném případě. Potom hovořil o rozchodu a o tom, že mu poškozená chce vzít malou, že jí bude dávat 5 000 Kč alimony a že už to má se svědkem domluvené. Také říkal, že jí vyhodil u kamarádky [jméno] [příjmení], že pro ni přijel pan [jméno] a začal křičet do telefonu, že ho srazí autem, že ho zabije a tak. Svědek mu říkal, ať to nedělá, že bude mít zbytečné problémy. Následně zřejmě v době hovoru je srazil, ale svědek nevěděl, že je srazil, protože pan [jméno] už jednou měl problém, že narazil do auta své bývalé přítelkyně, jednalo se o automobil toho [jméno] [příjmení]. Myslel si, že takhle naboural do auta a že se poprali. Dále vypovídal o tom, že mu obžalovaný vyhrožoval fyzickým napadením při jiné příležitosti. [jméno] noc mu ještě psala slečna [příjmení], asi ve tři čtvrtě na jednu ráno, že jí chtěl zabít, že jí srazil autem. Ráno si telefonovali a ona řekla, že jí pan [jméno] zachránil život tím, že jí odhodil, pan [jméno] potom vystoupil a začal [jméno] mlátit do hlavy. Svědek vydal policii komunikaci, v té době měl ještě jiný telefon, a to služební, jeho číslo si nepamatuje. Ten hovor s [jméno] byl na ten služební mobil. Dále vypovídal o vztahu ke své dceři a o řízení ohledně úpravy styku s ní.

8. V souvislosti s výpovědí svědka ohledně telefonického kontaktu s obžalovaným v inkriminovanou dobu je třeba se zmínit o dalších důkazech, které prokazují pravdivost těchto svědkovo tvrzení. Z protokolu o vydání věci (č.l. 43) je zřejmé, že obžalovaný dne 19. 5. 2020 vydal svůj mobilní telefon značky iPhone černé barvy 5 S se [příjmení] kartou a účastnickým číslem [tel. číslo]. Dne 19. 5. 2020 udělal souhlas ve smyslu § 88a odst. 4 trestního řádu ke zjištění údajů o skutečněném telekomunikačním provozu k telefonnímu číslu [tel. číslo] a ke znaleckému zkoumání vydaného mobilního telefonu (č.l. 166). Z protokolu o ohledání tohoto mobilního telefonu (č.l. 550) a z protokolu o ohledání zajištěných dat z tohoto mobilního telefonu (č.l. 551) je zřejmé, že k ohledání došlo logickou nebo fyzickou extrakcí dat z mobilního zařízení a logickou extrakcí dat ze [příjmení] karty a dále zpracováním zajištěných dat pomocí forenzního systému UFED. Vyhodnocením obsahu zmíněného mobilního telefonu – protokol podle ustanovení § 55 trestního řádu (č.l. 557 - 566) včetně přílohy (č.l. 567 - 584) bylo zjištěno, že obžalovaný měl uloženo telefonní číslo [tel. číslo] pod jménem [jméno] (jedná se skutečně o telefonní číslo svědka [jméno] [příjmení] – viz protokol o jeho výslechu na č. l. 297). Z výpisu telekomunikačního provozu je zřejmé, že obžalovaný dne 18. 5. 2020 na toto telefonní číslo odeslal sms zprávy ve 22:37 hodin a ve 22:42:43 hodin. Jedná se zcela evidentně o sms zprávy, jejichž obsah předložil svědek [jméno] [příjmení] při svém výslechu a jsou fotograficky zadokumentovány, jak je uvedeno výše. Ve 23:07:06 hodin je ve výpisu telefonního provozu zaznamenán odchozí hovor z telefonního čísla obžalovaného na telefonní číslo svědka, nikoliv však na shora uvedené, ale na telefonní číslo [tel. číslo], což mělo být podle výpovědi tohoto svědka číslo jeho služebního

telefonu. Tento hovor trval zhruba 16,5 minuty, uskutečnil se tedy v době, o které vypovídal svědek [jméno] [příjmení]. Ze stejných důkazů je zřejmé, že obžalovaný s poškozenou komunikovali i dne 18. 5. 2020 a poškozená, jak je z této dokumentace zřejmé, opakovaně odmítala obnovení soužití s obžalovaným. V té době užívala poškozená telefonní číslo [tel. číslo] (viz protokol o jejím výslechu – č.l. 178). Jedná se např. o sms zprávy ve 22: 10:57 hodin zaslané poškozenou obžalovanému s textem,, [příjmení], já s tebou už nechci být a píšu ti to narovinu“, ve 22: 17:03 hodin s textem,, prostě [příjmení], končím“, ve 22:18:58 s textem,, nemám o tebe zájem“ a ve 22:30 hodin s textem,, já už tě ale nechci“.

9. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl v přípravném řízení dne 16. 6. 2020 (č.l. 270), že [jméno] [jméno] zná odmalička, protože znal jeho otce. Popsal společné pracovní aktivity a dále vypověděl, že obžalovaný mu představil svoji známou, a to slečnu [příjmení]. Hádali se kvůli penězům, ona brala málo, navíc měla exekuci a on všechno platil. [jméno] [jméno] nezvládá běžnou stresovou situaci. [příjmení] s [jméno] se dokázali pořádně pohádat a ona by ho dokázala i fyzicky napadnout. Ten den, kdy se to stalo, kolem půl šesté nebo půl sedmé, přijel [jméno] s [jméno] do bydliště svědka jeho Audinou. Začala tam diskuse, jak to bude s nimi dál, kde budou bydlet, řešili nějaký byt v [obec]. [jméno] asi před čtrnácti dny [jméno] už poněkolkáté z bytu vyhodil. Tohle probíhalo asi do půl desáté. Nakonec je musel svědek uklidňovat, říkal jim, ať neřvou nebo že je vyhodí. Pak [jméno] požádala [jméno], aby ji odvezl domů. Takže odjeli. [jméno] [jméno] s [jméno] [příjmení] normálně žili a ne jak říkala [příjmení], že už spolu tři měsíce nejsou. Oni se pořád rozcházeli a zase dávali dohromady. Obžalovaný mu kolem půl jedenácté ještě přivezl v krabici kuře. Kolem půl dvanácté ten večer mu přišla od [jméno] zpráva, aby si uložil její nové telefonní číslo. Svědek to neučinil. Kolem půlnoci ho někdo prozváněl a on zjistil, že je to nové číslo [jméno]. Volal zpět a ona mu řekla, že na místě jsou policajti a sanitka, ona má něco s nohou a [příjmení] šetří policie. Křičela, brečela, svědek jí řekl, že jí nerozumí, že jí zavolá za chvíli. Pak už se nedovolal. Druhý den se dozvěděl od [jméno] a dalších lidí co se stalo. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 25. 1. 2021 (č.l. 951). V podstatě uvedl stejné skutečnosti a doplnil, že v osudný den řešili svůj vztah u svědka doma a slečna [příjmení] řekla obžalovanému, že se k němu zatím nenastěhuje, protože k němu měla nějaké výhrady.

10. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla v přípravném řízení dne 16. 6. 2020 (č.l. 275), že [jméno] [jméno] moc nezná. Poznala ho, když začal s její kamarádkou [jméno] [příjmení]. Působil na ní hrozně arogantně, neměli se rádi. Nemělo to hlubší důvod, nesedli si. [jméno] s [jméno] se hádala, rozcházeli se a dávali se dohromady. Ty rozchody nebyly jen vinou [jméno], [jméno] je také prchlivá, dřív mluví, než myslí. Asi před dvěma měsíci, možná déle, jí psala [jméno], jestli u ní může být, že odešla od [příjmení] [jméno]. Svědkyně jí vzala k sobě a [jméno] jí řekla, že jí [příjmení] vyhodil z bytu i s dcerou. [příjmení] měl takové představy, že mu [jméno] zahýbá, ale nebyla to pravda. To bylo jen v jeho hlavě. [jméno] jí třeba neřekla, že se sejde s [jméno], že u něho přespí, řekla, že jde ven a pár dní se neukázala. Svědkyně se pak potkala s [jméno] [jméno] a on jí řekl, že [jméno] u něho byla asi čtyři dny. Toho dne, co se to stalo, tak [jméno] měla jet následující den do Plzně na operaci, měl ji tam odvézt [jméno] [jméno]. Okolo dvacáté hodiny jí řekla, že půjde ještě ven s [jméno] [jméno]. Když odcházela, říkala, že možná ráno přijde domů pro věci, že u něho přespí. Než odešla, tak jí volal [jméno] a chtěl, aby šla ven. Byl se svým autem před domem a [jméno] mu řekla, že ho nechce, že s ním nebude, ať jde pryč. Stál ještě chvíli před domem, pak už nevolal a odjel. Když odjel, tak [jméno] šla ven a svědkyně zůstala doma. Až ve tři ráno přišla [jméno] domů s policajtama a měla zlomenou nohu. Řekla, že jí [jméno] srazil autem, že jí a [jméno] chtěl zabít. Byla v šoku, že je [jméno] v nemocnici a že to nepřežije. Osobně si myslí, že [jméno] a [jméno] se měli rádi, dali by se dohromady, kdyby nedošlo k tomu sražení. Možná by se [jméno] k němu vrátila. [jméno] jí nikdy neříkala, že jí [jméno] pronásleduje, nikdy neviděla, že by [jméno] fyzicky napadl. [příjmení] [jméno] věděla, že jí dal občas ránu.

[jméno] se vždy přiznal. Svědkyně sama viděla, že se hádají, ale neřekla by, že obžalovaný [jméno] pronásledoval. Pravdou je, že jí kolikrát volal a ona si ho zablokovala nebo vypla telefon.

11. Svědek [jméno] [příjmení], otec poškozené, vypověděl v přípravném řízení dne 29. 6. 2020 (č.l. 286), že [jméno] [jméno] zná jako přítele své dcery. Působil na něj normálně, oba měli stejnou povahu, žili ze dne na den. [jméno] [jméno] byl vznětlivý, ale jeho dcera také. Neví o tom, že by [jméno] [jméno] jeho dceru nějak bil, dcera mu to nikdy neřekla. Dcera mu nikdy neříkala, že by ji [jméno] [jméno] pronásledoval, moc se mu nesvěřovala.

12. Z těchto důkazů je zcela zřejmé, že dne 18. 5. 2020 poškozená skutečně obžalovanému oznámila, že vztah s ním neobnoví a nenastěhuje se k němu do bydliště. Je zcela zřejmé, že spolu telefonicky komunikovali a poškozená obžalovanému tuto skutečnost opakovaně sdělovala. Obžalovaný pak komunikoval i se svědkem [jméno] [příjmení] a je zcela jasné, že to muselo být v průběhu doby, kdy již sledoval poškozenou [jméno] [příjmení] a poškozeného [jméno] [jméno], a tomuto svědkovi sdělil svůj záměr, jak se zjištěnou situací naloží. Výpověď tohoto svědka ohledně výhrůžek ze strany obžalovaného [jméno] [jméno] koresponduje s výpovědí poškozené [jméno] [příjmení] v tomto směru. V žádném případě v kontextu s dalšími důkazy nelze tvrdit, že by svědek [jméno] [příjmení] byl proti obžalovanému zaujatý, jak tento tvrdil.

13. Na místě činu bylo krátce po něm provedeno ohledání. Z protokolu o ohledání místa činu (č.l. 2) a z fotodokumentace (č.l. 4 – 26), vyplynulo, že havarované vozidlo obžalovaného Škoda Octavia [registrační značka] stálo na chodníku v zatáčce ulice [ulice], přední část vozidla směřovala k prodejně Mountfield, zadní část vozidla k bytovému domu [adresa]. Pravý bok vozidla směřoval k domu [adresa]. Směrem od přední části vozidla přes chodník až na silnici směrem k prodejně Mountfield jsou na zemi patrné stopy od pneumatik, tzv. smyková stopa v délce 28 metrů. Pod vozidlem se nachází na zemi povalený kovový sloup veřejného osvětlení, vozidlo bylo v zadní části poškozené, pravá zadní část vozidla mezi místem pro umístění registrační značky a pravým světlem byla promáčklá. Je zde z části setřený prach z povrchu vozidla a taktéž z povrchu spodního pravého rohu zadního skla vozidla. Je též podélně prasklý plastový nárazník v horizontální části vpravo od zadní registrační značky. Na svislé spodní části nárazníku, vpravo od tažného zařízení, je viditelně sedřený lak vozidla vpravo pod registrační značkou a je rozbité zadní pravé světlo vozidla, kdy sklo z části chybí. Situace na místě byla také dokumentována protokolem o nehodě v silničním provozu s plánkem (č.l. 28 – 33). Podrobná fotodokumentace místa je pak na č.l. 45 – 75.

14. Ze záznamu Zdravotnické záchranné služby Karlovarského kraje (č.l. 588, 589) je zřejmé, že výzva k výjezdu je ve 23:27 hodin a záchranná služba dorazila na místo ve 23:33 hodin. Z protokolu dle ustanovení § 55 trestního řádu o přepisu hovoru tísňové telefonní linky 155 ze dne 18. 5. 2020 vyplývá, že oznamovatelkou byla [jméno] [příjmení], a to ve 23: 24:55 hodin, a dále [jméno] [příjmení] ve 23: 25:25 hodin (č.l. 591, 595), dále pak [jméno] [příjmení] ve 23: 24:21 hodin.

15. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, (č.l. 327) ve vzorku krve poškozeného [jméno] [jméno] odebraného dne 19. 5. 2020 v 05:30 hodin byla stanovena hladina ethanolu ve výši 0,00 g, nebyla prokázána přítomnost jiných toxikologicky významných těkavých látek a v krevním séru získaném z uvedeného vzorku krve byla stanovena hladina THC ve výši 2 ng/ml a byla prokázána přítomnost inaktivního metabolitu THC. Lze jen připomenout, že poškozený ve své výpovědi připustil, že marihuanu občas kouří.

16. Soud měl k dispozici znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, (č.l. 378), a to posouzení způsobených zranění obou poškozených. Z jeho závěrů vyplynulo, že poškozená [jméno] [příjmení] a poškozený [jméno] [jméno] utrpěli zranění, která jsou uvedena ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku. S ohledem na celkový zdravotní stav poškozeného [jméno] [jméno] byla pozornost lékařů upřena k jeho řešení, případná poranění na dolních končetinách (např. oděrky, výrony) svědčící pro sražení osobním automobilem, popsána

nebyla. Zlomeniny pánve, jaké byly zjištěny a popsány u poškozeného [jméno] [jméno], vznikají mechanismem tupého násilí o značné síle, např. nárazem pevného hmotného předmětu do oblasti pánve či při akcelerovaných pádech s dopadem těla, pávní na pevnou tvrdou plochu. Nevznikají při pouhém upadnutí. Jejich vznik lze vysvětlit akcelerovaným pádem, tedy odhozením či odmrštěním poškozeného, po jeho sražení couvajícím osobním automobilem s dopadem pravou částí těla na pevnou tvrdou plochu, kdy primární kontakt těla s podložkou byl v lokalitě pánve. Zlomeniny dolní čelisti vznikly nejméně dvěma údery pevným tvrdým předmětem, např. rukou sevřenou v pěst. K jejich vzniku nedošlo v průběhu výše uvedeného akcelerovaného pádu. K pořadí vzniku poranění lze uvést, že zlomeniny pánve, prokrvácení podkoží v oblasti pravého boku a pravé lopatky, poranění v dutině lební a krevní výron v pravé temenní krajině vznikly v důsledku „dopravní nehody“, respektive dopadem těla poškozeného na pevnou plochu poté, co byl couvajícím osobním automobilem sražen a odhozen. Ke zlomeninám dolní čelisti došlo až poté úderem, či údery, pevným tvrdým předmětem, např. rukou sevřenou v pěst. K těmto zlomeninám dolní čelisti nemohlo dojít úderem či údery rukou s otevřenou dlaní, tzv. fackou. Stran zlomeniny zevního kotníku levé dolní končetiny (oblast hlezenního kloubu) u poškozené [jméno] [příjmení] lze uvést, že se jednalo o násilí nepřímo působící na oblast hlezenního kloubu (špatný došlap s vyvrácením nohy a následným pádem). Poranění poškozeného [jméno] [jméno], tj. dvojnásobná zlomenina dolní čelisti, zlomeniny pánve, vznikly působením násilí o velké síle, které směřovalo do lokalit zjištěných poranění. Zlomeniny pánve lze v podstatě označit za vysoko energetická poranění (působení násilí o značné síle). V případě poškozené [jméno] [příjmení] u ní zjištěná zlomenina zevního kotníku může být léčena konzervativně přiložením sádrové fixace, kdy doba imobilizace sádrovou fixací trvá obvykle šest týdnů. Po sejmutí sádrové fixace obvykle následuje rehabilitace. Přistoupil lze i k operačnímu řešení zlomeniny. Obecně lze uvést, že se jedná o poranění (ať již je léčeno konzervativně či operativně), jehož doba hojení a léčení přesáhne dobu šest týdnů. Poranění zjištěná a popsána u poškozeného [jméno] [jméno] (zejména pak dvojnásobná zlomenina dolní čelisti a zlomeniny pánve) lze hodnotit jako vážné. U zlomenin dolní čelisti se jednalo o poranění vyžadující operační výkon v celkovém znecitlivění, v souhrnu poranění vyžadovala několikadenní hospitalizaci, odpovídající farmakoterapii, poranění pánve vyžadovalo dlouhodobé (šest týdnů) upoutání na lůžko a další navazující omezení. Poranění odpovídají poruše zdraví s omezením na obvyklém způsobu života přesahujících zcela jednoznačně dobu šesti týdnů. Utrpěná poranění poškozenou [jméno] [příjmení] na životě bezprostředně neohrožovala, hojilo se bez komplikací a trvalé následky obvykle nezanechává. Stejně tak u poškozeného [jméno] [jméno] jej utrpěná poranění na životě bezprostředně neohrožovala. Dlouhodobé upoutání na lůžko může vést k možným komplikujícím stavům ve smyslu hluboké žilní trombózy dolních končetin s eventuálním vznikem plicní embolie. Z dostupné zdravotní dokumentace nevyplývá, že k těmto závažným a život ohrožujícím komplikacím došlo. K trvalým následkům je možno vyjádřit se až po uplynutí jednoho roku. V době vypracování znaleckého posudku (dne 22. 8. 2020) nebyla léčba poškozeného ještě ukončena. V případě poškozené [jméno] [příjmení] lze omezení v obvyklém způsobu života spatřovat v nutnosti podrobit se chirurgickému a RTG vyšetření ve zdravotnickém zařízení, ošetření zraněné levé dolní končetiny, respektive přiložení sádrové fixace s nemožností došlapu na zraněnou končetinu s možnou chůzí za opory dvou podpažních berlí (dle dokumentace po dobu 36 dnů), v nutnosti podkožní injekční aplikace léčiv, k zabránění vzniku tromboembolické nemoci po dobu přiložení sádrové fixace, v bolestivosti zraněné lokality, která mohla být výraznější zejména v prvních dnech od vzniku poranění a která mohla vyžadovat podávání analgetik. Po dobu přiložení sádrové fixace byla omezena lokomoce a ztížení udržování osobní hygieny, ostatní obvyklé úkony mohla poškozená vykonávat bez dalšího výraznějšího omezení a nebyla odkázána na dvacetičtyřhodinovou pomoc druhé osoby. Zlomeniny dolní čelisti poškozeného [jméno] [jméno] vyžadovaly operační výkon v celkovém znecitlivění, tzv. ostesyntézu (užití kovového materiálu k úpravě postavení a fixace kostních úlomků, resp. k obnově anatomického postavení). Při nekomplikovaném průběhu dochází ke zhojení zlomenin

do cca 6 týdnů, po tuto dobu je nutné konzumovat pouze tekutou, posléze kašovitou stravu, po cca 6 – 8 týdnech se přechází na běžnou stravu. Operační rána v kůži se při nekomplikovaném průběhu zcelí cca do týdne, poranění dále vyžaduje podávání antibiotik a v případě potřeby i analgetik. Zlomeniny pánve byly takového charakteru, že bylo možné zvolit konzervativní postup léčby, který spočívá v dlouhodobém, 6 týdnů trvajícím upoutáním na lůžko, bez možnosti vertikalizace, s nutností polohování a izometrického cvičení svalstva dolních končetin, s odpovídající farmakoterapií, poté je možná vertikalizace s chůzí za opory dvou podpažních berlí, bez došlapu na dolní končetinu na postižené straně (dalších cca 6 týdnů) a postupná odborně vedená rehabilitace v obnově plné funkce a svalové síly v oblasti pánve a dolních končetin. Nevelká krvácení v dutině lební nevyžadovala speciální ošetření, stav byl sledován a k jejich zhojení došlo spontánně. Po propouštění z hospitalizace byl poškozený zcela odkázán na pomoc druhé osoby (kompletní ošetrovatelská péče). V hlavním líčení dne 26. 1. 2021 znalkyně potvrdila shora uvedené závěry (č.l. 980). Znalkyně doplnila, že pokud jde o mechanismus vzniku zlomeniny čelisti, pak je třeba tento mechanismus hodnotit v kontextu veškerých vzniklých poranění. Zlomeniny čelisti se nacházejí v lokalitě, kde by nemohly vzniknout současně při tom dopadu těla na pevnou plochu, na základě čehož vznikla ostatní poranění. Zlomeniny čelisti nekorespondují s těmi ostatními poraněními. K těmto zlomeninám nemuselo dojít, když hlava poškozeného byla fixována na podložce. Z dokumentace, kterou měla znalkyně k dispozici je zřejmé, že když automobil couval, tak se poškozený [jméno] [jméno] nacházel k automobilu zády a byl odhozen, takže k přímému kontaktu automobilu s oblastí čelisti dojít nemohlo. V žádném případě k takovému zranění nemohlo dojít při pokusech o ožívování. Dvojitá zlomenina dolní čelisti může v některých případech vzniknout při jednom působení násilí, ale pokud by zlomenina vznikla úderem pěstí nebo nárazem na něco, tak druhá zlomenina vzniká na kontralaterální straně, ale v místě, kde je čelist nejtenčí, tzn. v oblasti krčku. Popsaná poranění však byla v lokalitě, kde tyto zlomeniny uvedeným způsobem nevznikají. V kontextu s ostatními poraněními vylučuje, že by zlomeniny čelisti vznikly rolováním po automobilu. Pokud dá někdo jinému úder rukou sevřenou v pěst, pak na jeho kůži na kloubech nemusí být vidět žádné zranění. Ke způsobení takového poranění je třeba síla minimálně střední, ale většinou velká.

17. Ze zmíněného důkazu je zcela patrné, že zranění obou poškozených vznikla způsobem, který je popsán ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku a nemohla vzniknout jiným mechanismem. Především znalecký posudek vyvrací obhajobu obžalovaného [jméno] [jméno] (u hlavního líčení zcela nelogicky podporovanou výpovědí poškozené svědkyně [jméno] [příjmení]), že zranění v podobě zlomenin spodní čelisti, nemohl poškozenému [jméno] [jméno] způsobit, neboť jej vůbec neudeřil pěstí, ale toliko otevřenou dlaní. Vzhledem k tomu, že byl určen jednoznačně mechanismus vzniku těchto zranění a v době, kdy poškozený ležel po odhození vozidlem na zemi, nebyla u něho přítomna jiná osoba, než obžalovaný, pak z toho logicky vyplývá, že to musel být právě obžalovaný, který poškozeného nejméně dvakrát udeřil pěstí a tím mu způsobil objektivně zjištěná zranění dolní čelisti.

18. Znaleckým posudkem z oboru doprava, silniční doprava, odvětví mechanismus dopravních nehod (č.l. 446) byla zpracována technicko-dopravní analýza nehodového děje ze dne 18. 5. 2020 přibližně 23:20 hodin, kdy došlo ke střetu osobního motorového vozidla značky Škoda Octavia [registrační značka] řidiče [jméno] [jméno] a chodců [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] poblíž domu [adresa] v ulici [ulice] v [obec]. Ze závěrů tohoto posudku vyplývá, že na předmětném vozidle nebylo shledáno žádných závad či nevyhovující technický stav, který by mohl nehodový děj jakkoliv zapříčinit. Ohledávané vozidlo v době před proběhlým nehodovým dějem bylo v nejvyšší míře technické pravděpodobnosti plně a řádně říditelné, řádně zpomalovatelné a jízdně stabilní. Ohledáním vozidla byly zjištěny toliko závady, které vznikaly v jasné příčinné souvislosti s proběhlým nehodovým dějem. V průběhu nehody bylo zjištěno, že v čase simulace 00 s. se začal řidič s uvedeným vozidlem prudce rozjíždět couváním v přímém směru jízdy zpět. Couvání vozidla bylo zahájeno ze zastavení vozidla, tj. rychlostí 0 km/h. V čase 2,4 s dochází ke stočení

volantu vozidla vpravo a vychýlení tak vozidla z přímé jízdy ve směru na chodník, po kterém jdou chodci. Rychlost vozidla v tomto okamžiku činí na 29 km/h, plus minus 5 km/h. V čase 3 s dochází k najetí pravého zadního kola vozidla na chodník. Vozidlo couvá se zrychlením 3,4 m/s² vozidlo se stáčí ve směru na chodník. Při najetí na chodník dojde k povyskočení vozidla nad povrch komunikace. Jeho rychlost v tento okamžik činí 37 km/h plus minus 5 km/h. Následně dochází ke střetu pravého zadního rohu vozidla s chodcem [jméno] [jméno], a to v čase 3,5 s po rozjetí vozidla. Znaleckým zkoumáním nelze spolehlivě určit, zdali došlo ke střetu vozidla s chodkyní [jméno] [příjmení]. Vzhledem k okolnostem nejspíše ne, není však podstatné pro závěry posudku, zdali ke střetu došlo, nebo byla chodkyně odhozena druhým chodcem. Podle zadokumentovaných stop nelze spolehlivě určit postavení ani směr pohybu této chodkyně. [ulice] část vozidla se v tento okamžik nacházela 20 metrů od místa svého rozjetí. Z uvažovaného rozsahu nárazových rychlostí lze považovat za technicky správnou nárazovou rychlost u vozidla 41 km/h plus minus 5 km/h. V případě chodce [jméno] [jméno] není možné provést přesné určení rychlosti jeho pohybu. K jeho střetu s vozidlem došlo s největší pravděpodobností v době, kdy tento chodec střet obracel, libovolným způsobem odhazoval [jméno] [příjmení] z jízdní dráhy vozidla, takže existuje mnoho variant řešení postavení chodce v době střetu s vozidlem a mnoho variant jeho rychlosti pohybu v okamžiku střetu. To však není pro znalecké zkoumání a určení závěru tolik podstatné. Těsně po střetu vozidla a chodce došlo k jistému vlečení chodce ve směru pohybu vozidla vzad a jeho přetočení přes pravý zadní roh vozidla směrem od zadní boční části vozidla. I z toho lze usoudit, že v době střetu vozidlo zrychlovalo. V opačném případě by nebylo možné simulací dosáhnout koncových poloh vozidla a chodce. V čase 3,8 s dochází k sekundárnímu střetu vozidla Škoda Octavia do sloupu veřejného osvětlení. Za technicky správnou nárazovou rychlost lze považovat rychlost 45 km/h plus minus 5 km/h. Následně došlo k zastavení pohybu couvajícího vozidla a dopadu těla chodce [jméno] [jméno] do míst, kde byla jeho poloha zadokumentována policejním orgánem. Policejní orgán zadokumentovat pod č. 2 pravděpodobné místo nárazu vozidla do chodce a stopou č. 5 místo střetu vozidla do sloupu veřejného osvětlení. Obě místa jsou technicky přijatelná. Policejní orgán také zvýraznil a zadokumentoval stopy od rozjezdu vozidla prudkým rozjetím – kombinovaná smyková stopa a stopa otisku pneumatiky při prudkém rozjetí. Nehodový děj byl vyvolán výhradně technikou jízdy řidiče vozidla, který couváním dosáhl uvedené nárazové rychlosti. V předmětném případě je pouze možné stanovit zásadní a jedinou technicky přijatelnou možnost odvracení nehodového děje, a tou je nezhájení řízeného zrychlení vozidla na chodce řidičem vozidla. To se rozjíždělo vysoce pravděpodobně ze svého zastavení, tj. s rychlostí jízdy 0 km/h. Zvolený způsob zrychlení a způsob jízdy zcela odpovídá, že řidič se s vozidlem úmyslně rozjel tak, aby při couvání srazil chodce na chodníku. Řidič vozidla aktivně vozidlo řídil během nehodového děje a jako jediný mohl střet účinně odvracet. Chodci nebyli pro řidiče překážkou náhlou ani neočekávanou, neboť šli pro chodníku pro chodce. Řidič najel na chodník úmyslně, a to ve směru jejich pohybu. Již předchozím úmyslem začal prudce couvat ze svého zastavení, poté stočil volant vpravo a najel úmyslně na vyvýšený chodník do místa, kde oba chodci procházeli. Na tyto chodce úmyslně najel, oba donutil k prudké reakci, aby střet odvrátil, nejméně [jméno] [jméno] srazil. [příjmení] jízdy tohoto řidiče jasně svědčí o úmyslném najetí do míst, kde se chodci pohybovali. Je zcela nezpochybnitelné, že řidič najel do chodců úmyslně, nikoliv nahodile, a nikoliv za účelem je např. pouze postrašit nebo vyhrožovat. Tomu neodpovídá zvolená rychlost, kdy bylo zcela zjevné, že dojde k dopravní nehodě, a to ke střetu vozidla s lampou veřejného osvětlení, domem nebo městskou zelení. Směr jízdy vozidla byl namířen na chodce. K usmrcení může dojít v podstatně nižší rychlosti, protože vozidlo chodce přejede. Po naskočení vozidla na chodník byla situace pro chodce ještě méně příznivá. V tomto případě došlo ke střetu tupé zadní části vozidla, která tak tvarem odpovídá např. střetu s nákladním vozidlem. Čím více je kapota zkosená (případ čelní části osobního vozidla), tím jsou obecně následky střetu vozidla a chodce příznivější. Závěry svého znaleckého posudku znalec potvrdil v řízení před soudem v hlavním líčení dne 26. 1. 2021 (č.l. 976). Znalec doplnil, že způsob jakým řidič vozidlo řídil, neodpovídá bezmyslenkovitému

uvažování, řízení vozidla znamená ne bezmyšlenkovitě uvažování, ale prostě řízení. Je vysoce pravděpodobné, že pokud by poškozený [jméno] [jméno] neodhodil poškozenou [jméno] [příjmení], došlo by také k jejímu zásahu automobilem. Na snímcích poškození vozidla jsou patrné potěrové stopy (obrázek č. 6 na str. 50 znaleckého posudku), kdy je vidět rozkročení nohou poškozeného. Došlo tam k vytvoření otěrů a dle názoru znalce to udělaly rozkročené nohy. Podle názoru znalce pak vozidlo akcelerovalo s protáčeujícími se koly, jednalo se o prudkou akceleraci sešlápnutím plynu na podlahu. Běžná rychlost při couvání je zhruba 10 km/h, při zajíždění mezi jiná vozidla je to otázka rychlosti chůze 5 – 7 km/h. Při nárazu do sloupu veřejného osvětlení byl už poškozený [jméno] [jméno] odhozen, byl obtočen kolem vozidla a odhozen. Nedá se určit okamžik, jak dlouho před nárazem do lampy byl tento poškozený odhozen. Znalec nenalezl žádné stopy svědčící proto, že po zrychlení by se řidič snažil ukončit jízdu, tomu nic nenavědčuje. Stopy spíše svědčí o plynulé akceleraci vozidla během celé jízdy. Dále znalec vysvětlil, z čeho vypočítal akceleraci, tedy zrychlení vozidla, z jakých zdrojů čerpal. Při výslechu znalce obhájce uvedl, že vznáší námitku, neboť znalec na více místech uvádí, odpovídá úmyslnému rozjetí za účelem sražení chodců“, když jsou to právní odpovědi, nikoliv odpovědi znalce. K tomu znalec uvedl, že se o tom zmiňoval, pokud jde o techniku jízdy řidiče. Dle jeho názoru tam došlo k cílenému zásahu a řízení vozidla (v tomto směru soud poznamenává, že se znalec skutečně nevyjadřoval k právním otázkám, tedy zdali obžalovaný jednal popsáním způsobem s úmyslem oba poškozené usmrtit, pouze se vyjadřoval k technice jeho jízdy a možnosti odvrátit střet s oběma chodci). Dále doplnil, že pokud jde o zadní část vozidla, tato není konstruována na střety vozidla s chodci. Nemá měkké deformační zóny, tak jako je to u přední části. Ta má takovou věc jakou je ochrana proti proniknutí chodce pod vozidlo. Tady by došlo vysoce pravděpodobně při střetu nacouváním vozidla do chodce k přejetí chodce, tzn. zavlčení chodce pod vozidlo, tj. nebezpečná situace, protože přední část – výztuha nárazníku a další výztuha udělá to, že tomu chodci podmete nohy a přehodí ho přes kapotu, ale to v zadní části absentuje.

19. Z tohoto důkazu je zcela zřejmé, že střet osobního automobilu obžalovaného [jméno] [jméno], který ho bez jakýchkoliv pochybností řídil, s poškozenými [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno], byl způsoben záměrně zvoleným způsobem zrychlení a způsobem jízdy obžalovaného. Byl to právě obžalovaný, který během nehodového děje vozidlo aktivně řídil a jediný mohl střet účinně odvracet. Zvolený způsob zrychlení a zvolený způsob jízdy zcela odpovídá tomu, že se obžalovaný s vozidlem úmyslně rozjet tak, aby při couvání srazil oba poškozené na chodníku. Technika jeho jízdy svědčí o úmyslném najetí do míst, kde se oba poškození jako chodci pohybovali. Na tomto místě je třeba zopakovat, že znalec v žádném případě nečinil závěry v tom směru, zdali chtěl obžalovaný oba poškozené úmyslně usmrtit, pouze se vyjadřoval k jeho záměru ve vztahu ke střetu s oběma.

20. V přípravném řízení byl k osobě obžalovaného [jméno] [jméno] zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, (č.l. 409). Podle znalkyně z oboru psychiatrie nebyla u obžalovaného vyšetřením zjištěna žádná duševní choroba ani porucha v pravém slova smyslu, která by měla negativní dopad na jeho vnímání reality. Duševní chorobou obžalovaný netrpěl ani v době spáchání trestných činů, které jsou mu kladeny za vinu. Vyšetřovaná trestná činnost nebyla tedy důsledkem duševní choroby. V kapitole znaleckého posudku Souhrn a rozbor byl stanoven diagnostický souhrn obžalovaného, a to Smíšená porucha osobnosti F 61 a Syndrom závislosti na tabáku (F [číslo]). Pokud se obžalovaný činů dopustil, nevycházela motivace z duševní choroby. Jeho chování bylo plně v souladu s jeho osobností a povahou. Šlo s největší pravděpodobností o vyústění dlouhodobých partnerských neshod. Obžalovaný je osobou se sníženým prahem pro uvolnění agrese. Obžalovaný je kuřák, v minulosti sice popíjel, popírá ale většinu atributů pokročilého pití, uvedl, že v posledním období pije málo. Přečasně zneužíval steroidy, tvrdí, ale, že s tím přestal před více než rokem. Víkendově brával pervitin, naposledy asi před třemi lety, občas si dá marihuanu. Dříve ji užíval

více. V současné době nadužívá pouze stimulační energetické nápoje. Kritéria pro závislost jsou naplněna pouze u tabáku. Vyšetřované činy neměly souvislost s užíváním návykových látek, obžalovaný sám udává, že nebyl pod vlivem drog ani alkoholu. Ve vztahu ke trestnému činu nebezpečné pronásledování byly rozpoznávací a ovládací schopnosti zachovalé. Ve vztahu k pokusu vraždy byly rozpoznávací schopnosti zachovalé, ovládací byly mírně snižené, forenzně nepodstatnou měrou v důsledku prostého afektu. O patický (tj. z duševní choroby) vyplývající afekt se nejednalo. Vzhledem k tomu, že netrpí žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu, ani rozvinutou závislostí na návykových látkách (s výjimkou tabáku), není z psychiatrického hlediska vysloveně nebezpečný pro společnost. S přihlédnutím k těžké formě poruchy osobnosti lze ale s vysokou mírou pravděpodobnosti předpokládat, že se i v budoucnu může dopouštět protispolečenské činnosti. Protože však porucha osobnosti není ovlivnitelná medicínskými prostředky, nemůže tomu případná psychiatrická léčba nijak zabránit, a není tudíž účelné nařizovat ochranné léčení psychiatrické v jakékoliv podobě. Nejsou splněny ani podmínky pro uložení zabezpečovací detence, neboť ta je určena duševně nemocným pachatelům, což obžalovaný není. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti v rámci trestního řízení, je schopen chápat jeho smysl a smysl projednávaného. Vzhledem k disociálním rysům osobnosti je ale jeho schopnost poučit se z trestu podstatně snižená. Ambulantní vyšetření je plně postačující k podání znaleckého posudku. Podle znalkyně z oboru psychologie intelektová výkonnost obžalovaného se pohybuje na pomezí průměru a podprůměru, slabě rozvinuté jsou ty složky intelektu, které odrážejí sociokulturní rozhled a péči o kultivaci intelektu. Struktura intelektového výkonu je korelátou přístupu ke studiu a k osobnímu růstu. Jeho osobnost je uspořádána abnormně, je nositelem smíšené poruchy osobnosti s dominujícími rysy disociálními a emočně nestabilními, impulsivními a lze ho popsat jako jedince majícího trvalou dispozici k nerespektování obecných pravidel a norem, včetně norem zákonných, špatně poučitelného trestem, se sníženým prahem pro vyvolání agresivní odezvy (je disponován zejména k tzv. „horké“ agresi). Dále ho lze charakterizovat jako iritabilního, podezřívavého, sahajícího k deklaraci síly a převahy jako k primárnímu komunikačnímu prostředku. Jeví se jako labilní, propadající rozladám, ale nikoliv depresi. Jeho nálady mají přímou souvislost s tím, na kolik jsou či nejsou naplňovány jeho egocentricky vystavěné potřeby. Chce být uznáván a sycen. Vztahově je vlastně chudý, neukotvený, orientovaný individualisticky. Ve vztahu k oběma projednávaným činům byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a uvědomovat si jeho důsledky na osobách poškozených. Má dysfunkční svědomí, neprožívá v souvislosti ani s jedním ze stíhaných trestných činů přiměřené pocity viny, má tendenci se vyvíňovat až anetickými způsoby argumentace. S ohledem na svou osobnostní strukturu není schopen pocity viny prožívat v přiměřené hloubce. Lze u něho vyloučit patickou, tj. z duševní nemoci, vyplývající motivaci. Bude-li mu vina prokázána, pak jí lze hledat v konfliktním vztahu s poškozenou ve snaze získat vztah zpět, v konfrontaci s domnělým či skutečným vztahem poškozené k jinému muži, dále pak v potřebě dát situačně najevo svou sílu a převahu, ve snaze obhájit si vlastní sebeúctu. Prosazováním se útočnými prostředky není čím, co by bylo v hrubém rozporu s jeho osobnostním uspořádáním. Vztah k poškozené lze popsat jako milostný, obžalovaný usiloval (a v době podání posudku znovu usiluje) o společnou budoucnost. K poškozenému byl v době, kdy mělo dojít k pokusu vraždy, především situačně žárlivý, nenávistný. V době znaleckého vyšetření přetrvávaly tyto kvality vztahu, zájem o jeho další osud obžalovaný nejevil, naopak hledal bagatelizační momenty svého provinění. Obžalovaný bude s pravděpodobností blížící se jistotě i v budoucnu inklinovat k překračování zákonných norem, disponuje jej k tomu disociální složka jeho osobnosti. Resocializační prognózu znalkyně hodnotí jako podstatnou měrou ztíženou, a to z důvodu zformované disociální komponenty osobnosti, dosavadní slabé poučitelnosti trestem, dysfunkčností svědomí. Určitou nadějí pak může být stáhnutí jako takové, které může oslabit razanci emočně nestabilní – impulsivní složky osobnosti.

21. Při prostudování spisu dne 13. 10. 2020 předložil obhájce obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který si nechal obžalovaný pracovat (č.l. 786). Vzhledem

ke splnění náležitostí uvedených v § 110a trestního řádu postupoval soud při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný orgánem činným v trestním řízení. Z jeho závěrů vyplynulo, že pokud shora uvedené znalkyně uvedly, že u obžalovaného je přítomna disociální porucha osobnosti F 60.2, znalec to rozporuje. Tato porucha je charakteristická lhostejností ke společenským pravidlům, nedostatkem citu a chladným nezájmem o ostatní, značným rozporem mezi chováním a společenskými normami, neschopností zakoušet vinu a poučit se z trestu, nízkým prahem pro uvolnění agrese, neschopností udržet trvalejší vztahy a tyto vztahy vytvářet. Nebyla u něho zjištěna duševní choroba v pravém slova smyslu, tj. psychóza. Přítomná je porucha osobnosti – Emočně instabilní porucha osobnosti F 60.3, která byla přítomna jak před inkriminovanou dobou, tak i v době spáchání trestného činu. Projevuje se u něho emoční nestálostí, nedostatečnou kontrolou impulsivity, tendencí jednat neočekávaně, bez schopností uvážení následků, nestálou náladou. Sekundárně bylo přítomno škodlivé užívání pervitinu a kanabinoidů v anamnéze. V zátěžových situacích při působení stresu či frustrace se tyto příznaky zvýrazní, k čemuž u něho došlo. Při odborné psychiatrické léčbě je možno eliminovat projevy uvedené poruchy a za této okolnosti je prognóza příznivá. Znalec nezjistil, že by motivace k trestné činnosti byla zjištěná či patologická. Trestného činu se dopustil ve stavu silného afektu hraničícího s afektem patickým. Šlo o ventilaci značného stresu a frustrace, vyplývajícího z konfliktního vztahu s poškozenou a akutní stresové reakce při přistižení poškozené s poškozeným [jméno]. Došlo k dekompenzaci poruchy osobnosti. Znalec nezjistil, že by obžalovaný byl osobou primárně agresivní či osobu se snížením prahem pro uvolnění agrese. U obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách. Anamnesticky bylo přítomno škodlivé užívání pervitinu a marihuany. V době páchaní trestné činnosti nebyl pod vlivem alkoholu ani psychoaktivní látky. Trestného činu se dopustil ve stavu silného afektu, hraničícího s afektem patickým. V předmětné době byly jeho rozpoznávací schopnosti plně uchovány, ovládací schopnosti pak podstatně snižené, blížíci se jejímu úplnému vymezení. Byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, avšak nebyl ho schopen ovládat. Z psychiatrického hlediska je bez odborné léčby jeho pobyt na svobodě společensky nebezpečný, nelze vyloučit recidivu protisociálního jednání z titulu popsané poruchy osobnosti. Znalec proto navrhuje uložení ochranné léčby psychiatrické ambulantní. Je schopen účasti na soudním řízení, je schopen plně chápat jeho smysl a význam, stejně tak je schopen chápat smysl a účel v případě uloženého trestu. Ambulantní vyšetření postačuje k podání znaleckého posudku. Znalec dále konstatoval, že z výpovědi poškozené (zřejmě [jméno] [příjmení]) a z jejího následného chování se posuzovaná jeví znalci jako nevěrohodná. Navíc je abuserkou psychoaktivních látek – považuje za nebytné posoudit její obecnou a specifickou věrohodnost znalcem z odvětví klinické psychologie.

22. V rámci hlavního líčení dne 26. 1. 2021 (č.l. 962) byli všichni tři znalci vyslechnuti. Znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. Mgr. [jméno] [příjmení] potvrdila závěry svého znaleckého posudku a doplnila, že posudek MUDr. [jméno] [příjmení] nemá žádný vliv na její závěry (písemné vyhotovení tohoto znaleckého posudku bylo znalkyni soudem zasláno). Dále uvedla, že obžalovaný není nositelem těžké asociální poruchy osobnosti. On naplňuje kritéria pro poruchu smíšenou. V ní dominují rysy emočně nestabilní s převahou rysů impulsivních a rysy disociální. Porucha osobnosti je vlastně soubor vlastností, povahových odchylek, kdy člověk se nějakým způsobem odchyluje od normy a ta porucha osobnosti mu znepríjemňuje život, protože v některých situacích reaguje neadekvátně. Specifickou poruchu osobnosti například emočně nestabilní, disociální nebo jakoukoliv další diagnostikují, pokud rysy jasně a evidentně převládají. Člověk s těžkou asociální či disociální poruchou osobnosti se vyznačuje tím, že neustále porušuje pravidla, má neúctu k zákonům, neúctu ke společenským normám, neschopnost udržet trvale vztahy, a to nepoškozené nebo při zachovalé schopnosti vztahy vytvářet a navazovat, je udržet jako dlouhodobé a hodnotné. Jsou to lidé, kteří bývají zvýšeně impulsivní a mají tendenci porušovat zákony. Jsou extrémně sobečtí a je pro ně typické neschopnost prožívat pocit viny a neschopnost poučit se z trestu. Takové rysy v nějaké míře zcela nepochybně u obžalovaného

jsou, ale nepřevládají. Jsou tam stejně tak intenzivně vyjádřeny rysy emočně nestabilní a impulsivní. Jsou v rovnováze. Není jasné, že MUDr. [příjmení] ve svém znaleckém posudku uvedl, že znalkyně určily diagnózu F 60.2, to je disociální porucha osobnosti, ale tu ony nediodnostikovaly. Pokud tento znalec u obžalovaného určil diagnózu F 60.3 – Emočně instabilní porucha osobnosti, pak to je právě ta porucha, u které jedinci mají tendence k sebepoškozování, ke kolísání afektů, ale jejich nálada nejde třeba do těžké deprese nebo do těžké mánie. Mají sklon k impulsivnímu a neuváženému jednání, sklony ke kolísání nálady, aniž by šlo o chorobný stav ve smyslu těžké deprese nebo těžké mánie. Znalec uvedl, že neshledal žádné příznaky, které by odpovídaly disociálním rysům. S tím nelze souhlasit. Obžalovanému je 25 let a má tři záznamy v rejstříku trestů v Čechách, jeden záznam v trestním rejstříku v Německu, opakovaně popisováno, že dostával pokuty za rychlou jízdu a podobně. Tendence překračování pravidel jsou zcela zjevné, je také zjevné, že se nepoučil z trestů. Při vyšetření znalkyně neshledaly žádné pocity viny. Znalec uvedl, že není pravda, že by nebyl schopný navázat vztah. Pro disociální poruchu osobnosti není určující, že není schopen vztah navázat, ale není schopen ho udržet. Všechny jeho vztahy byly dosud konfliktní, nedá se hovořit o vztahu harmonickém. U disociální poruchy není kritériem, že páchá těžkou trestnou činnost, a tam není ani kritériem, že páchá trestnou činnost, ale že porušuje pravidla. Porucha osobnosti není ovlivnitelná medicínskými prostředky. Dá se naučit s tím fungovat, pokud bude člověk extrémně motivován a chtěl by podstoupit náročnou psychoterapii. Emočně instabilní porucha určená znalcem je prostě nastavení osobnosti, není to choroba, nedá se léčit. Pokud jde o znalce uváděný patický afekt, znalkyně v podstatě uvedla, že se s ním ještě nesetkala. Byť neexistuje mezi odborníky shora, jsou vymezena některá kritéria, která jsou pro něj typická. Mělo by dojít ke ztrátě vědomí, afekt bývá doprovázen ztrátou vzpomínky a následuje tzv. terminální spánek. Afekt je velmi energeticky náročný, tělo se s tím strašně vyčerpá a lidé zpravidla usnou. To zde chybí. Stejně tak nelze hodnotit, že se stav blížil patickému afektu, ten buď je, nebo není. Někteří autoři dokonce říkají, že pro patický afekt je vylučujícím kritériem předchozí spor mezi obětí a pachatelem. Pokud obžalovaný uváděl, že se pozvracel, pak to není známka patického afektu. Jeho trvání je chvilková záležitost, trvá vteřiny. Uváděný spánek nastává ihned, člověk něco provede a usne, po nějaké době se probudí a neví, co se stalo. Nelze určit dobu takového spánku. U obžalovaného byl jistě přítomen afekt, ale tím je i naštvání. Pro běžný afekt nejsou typické útržkovité výpadky paměti. Smíšená porucha osobnosti obžalovaného má těžší formu ze shora uvedených důvodů. Pokud znalkyně hodnotila udávání výpadků vzpomínky jako účelové, pak ve znaleckém posudku je uvedeno, že „udávání výpadků vzpomínky imponuje jako účelové“. On není tak prostý a jednoduchý, že by nebyl schopen takto rafinované úvahy. Také se nedá vyloučit, že došlo k nějakému lehkému otřesu mozku při nárazu do lampy. Určitě není projevem patického afektu situace, kdy poškozený ležel na chodníku, bezvládně, a obžalovaný ho měl začít mlátit. Skutečnost, že obžalovaný udával, že byl unavený a ospalý, takovýto stav mohl být způsoben tím, že se praštil například do hlavy. Spánek po patickém afektu je nutný. Tento terminální spánek se dá přirovnat k mdlobě, člověk najednou vypne. Znalce z odvětví psychologie PhDr. [obec] [ulice] taktéž potvrdila závěry svého znaleckého posudku a doplnila, že pokud MUDr. [příjmení] konstatoval Emočně instabilní poruchu osobnosti, tak pouze popírá jednu komponentu Smíšené poruchy osobnosti, a to disocialitu. Pokud by převažovaly i rysy disociální, v tomto případě však byly tyto rysy a emočně instabilní a impulsivní rysy v rovnováze, pak by se již dalo hovořit o těžké asociální poruce osobnosti. Obžalovaný je osobou, která má snížení práh pro vyvolání agresivní odezvy. Při tom vycházela i z údajů o předchozích odsouzeních, z anamnézy obžalovaného, ta agrese se jako červená linka táhne celým jeho vývojem. Dále měla k dispozici výstupy testových metod. Další výhradou ke znaleckému posudku MUDr. [příjmení] je to, že pokud jde o diagnostická kritéria Emočně nestabilní poruchy osobnosti, kterou on připouští, tak agrese je integrální součástí takovéto poruchy. Patický afekt se u jím určené poruchy osobnosti projevuje vzácně. Pokud znalec hovoří o mráкотném stavu obžalovaného (č.l. 809 znaleckého posudku), který je podstatou patického afektu, a uvádí, že obžalovaný nevěděl, co dělá, pak na druhou stranu uvedl, že se

jednalo o stav, který se patickému afektu blížil. To je rozpor. Psychologové pracují s poruchami osobnosti často psychoterapeuticky, ale snaží se spíše o to, aby ti lidé neškodili sobě a neškodili okolí. Snaží se o nějakou redukci chyb, ale nemohou aspirovat na změnu vlastností, ale mohou aspirovat na to, jak zlepšit odolnost jedince třeba na vnější zátěž, jak zlepšit jeho míru náhledu, čím si škodí, nebo čím škodí okolí. Je to podmíněno aktivitou a zájmem klienta. Každý člověk se musí rozhodnout sám a k tomu není potřeba nařizovat léčbu. Znalec z odvětví psychiatrie MUDr. [jméno] [příjmení] potvrdil závěry svého znaleckého posudku a doplnil, že poruchy osobnosti léčit nelze, ale v rámci psychiatrického a psychoterapeutického vedení lze minimalizovat jejich dekompenzaci. I přes dřívější trestnou činnost obžalovaného nemá snížený práh pro uvolnění agrese, neboť trestných činů se dopustil ve věku mladistvém. Údaje o tom, že obžalovaný udával ospalost a že viděl poškozenou v objetí poškozeného, čerpal z vyšetření. Intelektuální úroveň a nezralost obžalovaného vylučuje, aby si to vymyslel, nebo že by předstíral duševní poruchu. Pokud další fyzické napadení poškozeného po nehodě svědčí pro patický afekt, pak znalec uvedl, že intenzita jeho afektu se tomuto pouze blížila. Šlo o silný afekt, neboť patický afekt je vzácný. I u něho nastává mráкотný stav. Pokud znalkyně diagnostikovaly smíšenou poruchu osobnosti F 61, tak ale současně uvedly, že se jedná o poruchu emočně nestabilní a poruchu disociální. Nyní dospěl k závěru, že tato porucha může být léčena ambulantně. Na místě je medikamentózní řešení této poruchy a současně i intenzivní psychoterapeutická péče. Druh léků záleží na ošetřujícím lékaři. Efekt je vždy vyšší, když je člověk motivován, ale znalec musel tuto léčbu navrhnout, protože shledal ovládací schopnosti za výrazně snížené. Jím zjištěný afekt může trvat několik vteřin, ale i několik minut. V něm člověk jedná impulsivně, udělá první, co ho napadne, v iniciační fázi si neuvědomí, co vlastně bude konat, nebo proč to koná, ale je to pro něj tak nejkratší a nejjednodušší cesta, jak dosáhnout svého. Afekt narůstal v době, kdy viděl poškozenou s poškozeným, a došlo k prudkému nárůstu afektivního jednání a jednal bezmyšlenkovitě. Mráкотný stav končí únavou, ospalostí, takže v tomto případě trval více než desítky sekund. Tento stav trval od chvíle, kdy viděl oba poškozené v určitých vztazích. Udávání výpadků paměti nemůže být u obžalovaného účelové, protože je intelektová úroveň a výrazná nezralost osobnosti toto vylučuje. Po představení popisu jednání obžalovaného vůči poškozeným uvedl, že obžalovaný jednal impulsivně, to znamená, že zvolil nejkratší cestu a nejjednodušší cestu k tomu, aby dosáhl svého cíle, aby ventiloval silný afekt, a to bylo tím, že zařadil zpětný chod a jel proti poškozeným. V té době nebyl schopen rozhodnout, jestli to jednání bude mít nějaký dosah, to si uvědomil až poté. Afekt se ukončí tak, že tam nenastupuje žádné uspokojení, vzniká bezradnost, co člověk udělal. V tomto případě obžalovaný poškozené napadl a pak si uvědomil, že spáchal něco protiprávního. Na to zareagovala za obě znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], a uvedla, že slyšený znalec na sebe roubuje dvě věci, a to zkratkové jednání a mráкотný stav. Vlastně po celou dobu popisoval zkratkové jednání, které znamená jistou reakci, která se někdy nazývá reakcí abnormní, protože v rozhodovacím procesu, kdy na začátku je nějaký záměr, a k tomu se chce člověk dostat, tak tam chybí fáze tzv. boje motivů, u zkratkového jednání se ten boj motivů přeskochí a rovnou se jedná. To je to, co znalec po celou dobu přednášel. V mráкотném stavu neexistuje cíl, to je bezcílné jednání. Mráкотný stav je podstatou patického afektu, a nikoliv silného afektu, tím se liší tyto dva afekty. Závěr, že tvrzení obžalovaného jsou účelová, je zřejmé z toho, že on opravdu selektivně vybírá z té doby po činu, co může jít k lepšímu. Z hlediska mráкотného stavu je velice podezřelý i ten náhlý začátek výpadu vzpomínky a náhlý konec těsně po činu, vlastně to celé naléhá na to, co se ještě připustit dá a co už ne, že tam vlastně chybí vzpomínka na ten klíčový okamžik. K disociální komponentě osobnosti obžalovaného přihlédl i proto, že už byly poruchy chování na základní škole, už tam byla agresivita. Pokud jde o pracovní zařazení obžalovaného, on opravdu pracoval, ale jen několik měsíců. Nebyla tam trvalá pracovní adaptace. V tomto ohledu se ukázal až těsně před jeho jednáním. Měl sice tři partnerky, ale vztahy byly konfliktní a sám připustil kolem stovky partnerek sexuálních, včetně využití komerčního sexu. On dokáže vztahy navazovat, otázka je, jestli je dokáže dlouhodobě udržovat tak, aby byly oboustranně spokojené, nekonfliktní, bez velkých

hádek. Při vyšetření jeho pocity viny nebyly výbavné. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] doplnila, že pokud jde o účelovost jeho tvrzení o výpadu paměti, pak je skutečně podezřelé, kdy to začalo a kdy to skončilo. Pokud jde o jím udávanou zmatenost a pocit ospalosti, pak nelze vyloučit, že po nárazu do lampy mohl utrpět slabý otřes mozku. To nelze zpětně prokázat, ale nelze to ani vyloučit. Ten stav, který popisuje, může být způsoben nejen mráкотným stavem, který uvádí, ale existují mnohem pravděpodobnější vysvětlení, vyšetření však provedeno nebylo, takže to nelze prokázat. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] doplnil, že nelze konstatovat disociální poruchu osobnosti na základě toho, že měl někdo dvojky z chování a dopustil se kriminální činnosti, která nebyla nijak závažného charakteru, a že vztahy obžalovaného s předchozími partnerkami byly na erotické bázi. U obžalovaného neshledal, že by byl emočně chladný, nedokázal si udržet vztah a neměl by možnost poučit se trestem, a není schopen zakoušet vinu. Předchozí trestné činy nebyly natolik závažného charakteru a interval mezi nimi nebyl rozhodně malý. Mezi jím diagnostikovanou poruchou osobnosti a poruchou osobnosti, kterou diagnostikovaly znalkyně, není z forenzně psychiatrického hlediska podstatný rozdíl. Je toho názoru, že znalkyně vycházely z toho, že obžalovanému, který prodělal několik psychiatrických vyšetření, byla tato diagnóza přiklepnuta. Nezná disociála, který by pracoval jako obžalovaný, aby si udržel partnerku.

23. Při srovnání závěrů slyšených znalců je soud toho názoru, že závěry prezentované znalkyněmi [příjmení] [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení] jsou závěry logickými, zcela objektivními, vycházející z kontextu zjištěné důkazní situace, proti jimi vypracovanému znaleckému posudku nebyly shledány žádné námitky. Naopak znalecký posudek MUDr. [jméno] [příjmení] vypracovaný na žádost obžalovaného se jeví soudu jako zcela účelový a tendenční a jeho závěry je třeba odmítnout. Soud k tomu vedly následující důvody. Znalec na jedné straně konstatuje, že obžalovaný netrpí duševní poruchou, na straně druhé ovšem navrhuje ochranné psychiatrické léčení v ambulantní formě, když je zřejmé, že porucha osobnosti je dle obecně přijímaných psychiatrických závěrů neléčitelná. V tomto případě totiž u obžalovaného nebyla zjištěna těžká asociální porucha osobnosti, která by mohla způsobit duševní poruchu, u které by pak prezentované léčení bylo možné, neboť takováto asociální porucha osobnosti je způsobila podle § 123 trestního zákoníku duševní poruchu zapříčinit. Znalec ve svém znaleckém posudku prezentuje, že obě výše uvedené znalkyně určily u obžalovaného diagnózu disociální poruchy osobnosti, byť je zřejmé, že tomu tak není. Takovýto rozpor nedovel znalec vysvětlit, neboť jeho vysvětlení v hlavním líčení je nelogické. Dále znalec uváděl, že byť obžalovaný netrpí duševní poruchou, a to ani výše zmiňovanou soudem, byly jeho ovládací schopnosti podstatnou měrou sníženy, snížení se blížilo k jejich úplnému vymezení. Nevysvětlil však, co takový stav vyvolalo, když je zcela zřejmé, že o patický afekt jít nemohlo. Dále je naprosto bagatelní jeho vyjádření, že obžalovaný není nositelem disociálních rysů a není osobou se sníženým prahem pro uvolňování agresivity, vzhledem k předchozí trestné činnosti a vzhledem ke způsobu spáchání projednávané trestné činnosti. Stejně bagatelní je jeho tvrzení, že zde není nic, co by svědčilo pro neschopnost obžalovaného poučit se z předchozích trestů v kontextu jeho předchozích odsouzení ve věku pouhých 25 let. Takováto argumentace nemůže obstát, a to ani bagatelizováním, že nešlo o závažnou trestnou činnost a že obžalovaný byl mladý a ke spáchání trestných činů došlo s odstupem. Opak je pravdou, že obžalovaný i přes svoji kriminální minulost (zahrnující i násilnou trestnou činnost) se nyní dopustil takto závažné trestné činnosti. Nelze vzít v úvahu závěr znalce o nízkém intelektu obžalovaného. Tento závěr nebyl ničím podložen, na rozdíl od závěrů obou znalkyň, které se také k intelektu obžalovaného vyjadřovaly. Lze shrnout, že znalec při hodnocení duševního stavu obžalovaného a jeho osobnosti zjevně vybíral jen ty skutečnosti, které měly přesvědčit soud o silném afektu, vše ostatní bagatelizoval, či zcela záměrně přehlížel, a obžalovaného se snažil prezentovat jako osobu s velmi nízkým intelektem, která by nebyla schopna předstírat výpadek vzpomínek či paměti. Jeho tvrzení o silném či patickém afektu obě slyšené znalkyně jednoznačně vyvrátily a velice podrobně a logicky rozebraly skutečnosti svědčící pro disocialitu obžalovaného. Ve světle jimi prezentovaných závěrů nemohl znalecký posudek

MUDr. [jméno] [příjmení] obstat. Jen na dokreslení je třeba ještě uvést, že znalec podsouvá obžalovanému, že své jednání téměř neovládal. Vůbec přitom nevychází z prezentovaných důkazů, například z toho, že obžalovaný vyhrožoval poškozenému [jméno] [jméno] zabitím a o svém úmyslu ho autem srazit se zmínil svědkovi [jméno] [příjmení] ještě předtím, než se s autem rozjel. Jeho další útok vůči poškozenému (úderý pěstí do obličeje) jistě svědčí o racionálním jednání obžalovaného, aby uskutečnil svůj záměr, a nikoliv o prezentovaném mráкотném stavu. Zásadně zarážející je pak skutečnost, že se znalec ve svém znaleckém posudku vyjadřuje k osobě poškozené, aniž by ji vyšetřoval, a podsouvá jí chování či způsob života, který není ve spise prezentován.

24. Soud provedl postupem dle § 2 odst. 5 trestního řádu všechny shora uvedené důkazy a zhodnotil je způsobem, který mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl přitom k závěru, že vina obžalovaného, tak jak je vyjádřena ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku, byla bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Je možné poukázat na to, že obžalovaný je usvědčován vlastním doznáním, pokud jde o to, že předmětné auto, které narazilo do poškozených, řídil on. Především z výpovědi poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] a znaleckého posudku z oboru doprava, silniční doprava, odvětví mechanismus dopravních nehod, bylo prokázáno, že střet obžalovaného s poškozenými nebyl důsledkem závad na vozidle, nýbrž byl způsoben toliko způsobem zrychlení a způsobem jízdy obžalovaného. Je nesporné, že obžalovaný [jméno] [jméno] se úmyslně s vozidlem rozjel tak, aby při couvání srazil oba poškozené na chodníku, když technika jeho jízdy jasně svědčí o úmyslném najetí do míst, kde se oba pohybovali. Nebylo zjištěno žádné zpomalení akcelerace, respektive brždění, obžalovaný do obou poškozených narazil rychlostí nejméně 36 km/h. Obžalovaný popřel úmysl oba poškozené takovýmto způsobem usmrtit a udává výpadky paměti na tuto událost. Pokud jde o zmíněné výpadky paměti, pak soud k tomu zaujal stanovisko již v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku. Záměr obžalovaného oba poškozené usmrtit byl taktéž bez jakýchkoliv pochybností prokázán. V tomto směru lze odkázat na svědeckou výpověď poškozené svědkyně [jméno] [příjmení] a svědeckou výpověď [jméno] [příjmení], ze kterých jednoznačně vyplývá obžalovaným prezentovaný záměr srazit automobilem a zabít nejméně poškozeného [jméno] [jméno]. K tomu přistupuje skutečnost, že po sražení poškozených se obžalovaný nechoval tak, jakoby snad provedl něco, co nechtěl, jakoby svého činu litoval, ale naopak ještě poškozeného svědka [jméno] [jméno] nejméně dvakrát udeřil pěstí do obličeje a způsobil mu vážná zranění čelisti. Tím jen deklaroval jeho záměr poškozeného [jméno] [jméno] zabít. Jeho obhajoba, že tato zranění nemohl způsobit, byla vyvrácena především znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, a též prvotní výpovědí poškozené svědkyně [jméno] [příjmení]. Ta posléze v hlavním líčení v tomto směru výpověď změnila, ale k tomuto rozporu již soud v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku zaujal stanovisko a vysvětlil, čím byla tato změna způsobena, a proč této verzi soud neuvěřil. Jen pro připomenutí, i sám obžalovaný připustil, že dával poškozenému po nehodě facky. Jestliže tedy z provedených důkazů je zjevné, že obžalovaný před vlastním jednáním rozhodl poškozenému svědkovi [jméno] [jméno] zabitím a záměr mu ublížit sděloval též svědkovi [jméno] [příjmení], a následně se popsaného jednání dopustil a toto jednání bylo objektivně způsobilé poškozeného usmrtit a i bezprostředně po jeho sražení ještě poškozeného fyzicky napadl, ač tento byl zraněný, je evidentní, že jeho záměr v danou chvíli směřoval k usmrcení tohoto poškozeného. Za zcela podstatné je třeba považovat to, co chtěl v danou chvíli způsobit, a nikoliv, jak na svůj čin nahlížel později. Vzhledem k tomu, že poškozená svědkyně [jméno] [příjmení] šla v tu dobu těsně vedle poškozeného svědka [jméno] [jméno] a obžalovaný rychlostí a způsobem jízdy nemohl ovlivnit, zda automobil zasáhne jen jednoho z nich, je záměr obžalovaného usmrtit i tuto poškozenou zcela namístě. K tomu přistupuje zcela prokázáný konflikt mezi obžalovaným a poškozenou v předmětný den, který byl vyústěním dlouhodobých partnerských neshod. To byl motiv pro jednání obžalovaného, stejně tak motiv žárlivosti vůči poškozenému svědkovi [jméno] [jméno], jako o domnělém partnerovi poškozené. Nesporně pak k tomu přistupuje i struktura osobnosti obžalovaného, tak jak byla

prezentována výše, neboť obžalovaný je osobou se zásadními dispozicemi k takovému jednání. Lze tedy uzavřít, že vina obžalovaného byla bezpečně prokázána. Pokud obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhoval doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, ohledně věrohodnosti poškozené svědkyně [jméno] [příjmení], pak soud pokládá opatření takového důkazu za nadbytečné. Pomine-li odkaz na tvrzení znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] v tomto směru, je třeba uvést, že není jasné, proč by věrohodnost svědkyně měla být zkoumána. Tato svědkyně popisuje průběh inkriminovaného dne ve shodě s obžalovaným, a pokud částečně popisuje jeho jednání, pro které je stíhán, pak jej popisuje taktéž ve shodě s ním. S rozpory v jejich výpovědích se soud již vypořádal, a pokud se obžalovaný hájí tím, že má výpadky paměti a že poškozené usmrtit nechtěl, ve vztahu k této obhajobě by bylo zcela zbytečné jakýmkoliv způsobem ověřovat věrohodnost svědkyně, neboť se jedná o subjektivní prohlášení obžalovaného, které bylo taktéž dalšími ve věci provedenými důkazy vyvráceno. Obžalovaný se taktéž domáhal postupem dle § 211 odst. 6 trestního řádu přečíst úřední záznamy o podaném vysvětlení [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. K tomu je třeba uvést, že se jedná o osoby, které vnímaly určitou část situace na místě činu. Nevnímaly ji však bezprostředně, a pokud by měly prokazovat, že obžalovaný poškozeného v inkriminovanou dobu nenapadl, pak je třeba připomenout jeho výpověď z hlavního líčení, ve které uváděl, že paní, která později volala záchranku, přišla až po třech minutách, poté, co poškozeného udeřil (prokazatelně se jedná o osobu [jméno] [příjmení]). Aniž by soud předjímal obsah zmiňovaných výpovědí, je třeba zdůraznit, že soud měl dostatek důkazů pro závěr, že obžalovaný na místě činu poškozeného pěstmi napadl a způsobil mu objektivně zjištěná zranění.

25. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsaného v obžalobě, respektive ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je, jak bylo uvedeno výše, zcela trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je nutno uvést, že podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst. 1 trestního zákoníku trestný čin je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu uvedeného v odsuzující části výroku tohoto rozsudku. Podle § 14 odst. 1 trestního zákoníku trestné činy se dělí na přečiny a zločiny. Podle § 14 odst. 3 trestního zákoníku zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 10 let. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě odsuzující části výroku rozsudku, je namísto kvalifikovat tedy jako zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, který byl spáchán ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo jiného úmyslně usmrtit a tento čin spáchat a tento čin spáchal na dvou osobách, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Vzhledem k tomu, že nenastal fatální následek v podobě smrti obou poškozených, byť nezávisle na vůli obžalovaného, jedná se právě o nedokonaný trestný čin spáchaný ve stádiu pokusu. Pokud jde o jednotlivé znaky tohoto trestného činu, je třeba uvést, že předmětem ochrany tohoto ustanovení trestního zákoníku je lidský život. Předmětem útoku je pouze živý člověk, kterým je dítě, které přestalo být lidským plodem, poté dospělý člověk až do okamžiku smrti v biologickém smyslu. Pojem smrti je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku (cerebrální smrt) – takový stav organismu, u které je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno. Objektivní stránka trestního činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka, kterým se rozumí jakékoliv zbavení života živého člověka. Přitom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito,

zda šlo o jednání jednorázové, nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Proto je vraždou jak zastřelení, probodnutí, tak i dlouhodobé týrání a nepodávání stravy dítěti anebo déletrvající podávání jedů v malých dávkách. Usmrcení člověka lze spáchat jak konáním, tak i opomenutím takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen. Trestný čin vraždy je ve smyslu § 13 odst. 2 trestního zákoníku trestným činem úmyslným. Úmysl pachatele, byť eventuální, musí směřovat k usmrcení člověka. Pokud by pachatel jednal v úmyslu ohrozit nebo poškodit jiný zájem chráněný trestním zákonem, než zájem na ochraně života, a jeho jednání mělo za následek smrt člověka, ke kterému nebyl dán úmysl pachatele (pachatel nechtěl smrt způsobit a nevěděl, že takový následek může způsobit, anebo to sice věděl, ale nebyl s tím srozuměn), není trestně odpovědný za vraždu. Toto však není případ obžalovaného. Podle názoru soudu způsob provedení útoku na oba poškozené a jeho zjištěný motiv svědčí pro to, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Jinými slovy obžalovaný chtěl oba poškozené usmrtit. Tomu svědčí skutečnost, že obžalovaný se rozjel proti oběma poškozeným značnou rychlostí a cíleně nasměroval automobil na chodník, po kterém oba šli. Chování a verbální vyjádření obžalovaného před činem svědčí taktéž pro to, že chtěl oba poškozené usmrtit. Dokládá to též jeho následný útok na poškozeného [jméno] [jméno], když namísto jakékoliv pomoci na bezvládně ležícího poškozeného opětovně zaútočil. Skutečnost, že tento poškozený útok přežil a že ještě před nárazem automobilu stačil odhodit ze směru jízdy automobilu obžalovaného poškozenou [jméno] [příjmení], jsou skutečnosti, které byly nezávislé na vůli poškozeného. Pokud jde o znak kvalifikované skutkové podstaty dle § 140 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, „na dvou nebo více osobách“, rozumí se tím, že čin byl spáchán jediným skutkem (a to i za podmínek pokračování) nejméně na dvou nebo více poškozených. Pokud by byl čin spáchán více skutky, uplatnila by se zvlášť přitěžující okolnost spáchání činu, „opětovně“ podle písm. h) odst. 3. Z hlediska zavinění zde z hlediska povahy vraždy na dvou nebo více osobách je třeba, aby pachatel o této skutečnosti věděl a byl s tím alespoň ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku srozuměn, neboť by jinak nemohlo jít o úmyslné usmrcení takových osob. Jak již bylo uvedeno výše, způsob provedení a motiv jednání obžalovaného svědčí zcela zřetelně o úmyslu přímém.

26. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, byly vzaty do úvahy všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Soud přitom dospěl k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu. V tomto směru je třeba říci, že obžalovaný byl ihned po spáchání trestné činnosti zadržen a byl vzat do vazby. Ze zpráv Vězeňské služby České republiky je zřejmé, že k jeho chování ve výkonu vazby není žádných negativních připomínek. Pokud měl soud přihlédnout též ke snaze obžalovaného nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, pak je třeba konstatovat, že žádnou škodu se obžalovaný nepokusil nahradit a je i zřejmé, že se nepokusil o jakoukoliv satisfakci vůči poškozeným, například omluvným dopisem. Při určení povahy a závažnosti trestného činu soud přihlédl ke všem okolnostem uvedeným v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je život a zdraví člověka. Podle systematiky trestního zákoníku jsou trestné činy proti životu a zdraví obsaženy v hlavě I., zvláštní části, je tedy zřejmé, že se jedná o jeden z nejvýznamnějších chráněných zájmů. Byť obžalovaný své jednání neplánoval, provedl jej proto, že se nemohl smířit s neobnovením vztahu s poškozenou [jméno] [příjmení] a nemohl se smířit s údajným vztahem s poškozeným [jméno] [jméno]. Jedná se o naprosto iracionální pohnutku. Zásadní je též způsob provedení, neboť obžalovaný použil k uskutečnění svého záměru osobní automobil, který byl způsobilý způsobit poškozeným zásadní devastující zranění a tím by byl obžalovaný v naplnění svého záměru úspěšný. Jak již bylo řečeno, k fatálnímu následku ve formě usmrcení obou poškozených

nedošlo jen na základě okolností, které byly na vůli obžalovaného zcela nezávislé. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je svobodný a bezdětný. Podle jeho vyjádření ukončil střední odborné učiliště v oboru automechanik. Před svým vzetím do vazby byl zaměstnán v SRN. Ze zprávy OSSZ Sokolov vyplynulo, že obžalovaný neprochází jako zaměstnanec registrem pojištěnců v rámci České republiky. Úřad práce v Karlových Varech sdělil, že obžalovaný nepobírá a nikdy nepobíral dávky hmotné nouze a nepožádal do současné doby o žádnou z dávek státní sociální podpory. Naposledy byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 10. 1. 2018 do 15. 1. 2018 bez nároku na podporu v nezaměstnanosti. Byl sankčně vyřazen pro nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu. Z místa bydliště bylo sděleno, že nebyl projednáván pro přestupek (zpráva MÚ [obec]). Městský úřad Sokolov, odbor právní, a živnostenský úřad, oddělení správních deliktů, sdělil, že byl opakovaně postihován pro přestupky podle zákona o silničním provozu, kdy mu byly udělovány peněžité pokuty a též zákaz činnosti. Pokuty podle zmíněné zprávy nebyly uhrazeny. V souvislosti s možností nápravy obžalovaného bylo z opisu rejstříku zjištěno, že obžalovaný byl jedenkrát řešen Okresním státním zastupitelstvím [okres] pro trestnou činnost a dvakrát byl pro ní projednáván Okresním soudem [okres]. Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [obec] ze dne 26. 3. 2013 č. j. ZT 66/2013 – 14 bylo podle § 70 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 218/2003 Sb., odstoupeno od trestního stíhání obžalovaného, tehdy mladistvého, pro skutek, ve kterém bylo spatřováno provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a trestní stíhání bylo zastaven. Skutek spočíval v poničení dětských atrakcí v roce 2012 v obci [obec], okres [okres]. Trestním příkazem Okresního soudu v Sokolově č. j. 6 T 44/2016 – 109, který mu byl doručen dne 16. 5. 2016, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 20 měsíců. Trestní příkaz nabytí právní moci dne 25. 5. 2016. Usnesením stejného soudu ze dne 19. 3. 2018 č. j. 6 T 44/2016 – 146 bylo rozhodnuto tak, že podle § 83 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku bylo ponecháno v platnosti podmíněně odsouzení z trestního příkazu za současného prodloužení zkušební doby z 20 měsíců na 30 měsíců za současného uložení dohledu v zákonem stanoveném rozsahu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 19. 3. 2018 a zkušební doba podmíněného odsouzení skončila 25. 11. 2018. Obžalovaný se v ní osvědčil a hledí se na něho, jakoby nebyl souzen. Je však třeba zdůraznit, že tato trestná činnost byla spáchána v roce 2016 a obžalovaný v automobilu své tehdejší přítelkyně zde tuto fyzicky napadl a odcizil jí telefon, a poté fyzicky napadl, a to i za použití baseballové pálky, partnera matky tehdejší přítelkyně. Rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 15. 11. 2017 č. j. 3 T 102/2017 – 98 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku (v roce 2017 dřevěnou násadou poškodil osobní automobil jednomu z poškozených) a byl mu uložen úhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Usnesením stejného soudu ze dne 25. 10. 2019 č. j. 3 T 102/2017 – 148 byl podle § 65 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 trestního zákoníku byl nevykonaný zbytek trestu přeměněn v peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 1 000 Kč, tj. celkem 40 000 Kč, a podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců pro případ nezaplacení peněžitého trestu. Obžalovaný peněžitý trest uhradil a ve smyslu § 69 odst. 3 trestního zákoníku se na něj hledí jakoby nebyl souzen. Soud také musel ve smyslu § 39 odst. 3 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Pokud jde o zmíněné časové údaje, pak je zřejmé, že je lze považovat za přiměřené. Soud neshledal u obžalovaného žádné polehčující okolnosti podle § 41 trestního zákoníku, přitěžující okolností ve smyslu § 42 trestního zákoníku je skutečnost, ve smyslu písm. b) trestního zákoníku

spáchal trestný čin z pomsty. Předchozí odsouzení obžalovanému nepřítěžovala, neboť se na obžalovaného hledí, jakoby nebyl odsouzen. Pokud soud tedy vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu a výměry trestu, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku a přihlédl ke zjištěným přítěžujícím okolnostem podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku, pak dospěl k závěru, že obžalovanému je třeba ukládat trest odnětí svobody v trestní sazbě § 140 odst. 3 trestního zákoníku, když nebyly shledány žádné skutečnosti, které by umožňovaly mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku. V žádném případě nelze přisvědčit v závěrečném návrhu obhájci vyřčenému názoru, že obžalovaný ohledně popsánoho jednání u hlavního líčení prohlásil svoji vinu. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 18. 11. 2020 (č.l. 883) vyplývá pravý opak. Taktéž nelze přisvědčit, že u obžalovaného byla zjištěna snížená přičetnost podle § 27 trestního řádu a měl by být ukládán trest podle pravidel § 40 trestního zákoníku. Závěry prezentovaných znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, svědčí taktéž o opaku. Kvalifikovaná skutková podstata zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku umožňuje pachateli uložit trest odnětí svobody na 15 až 20 let, nebo výjimečný trest. Posledně jmenovaným trestem se rozumí podle § 54 odst. 1 trestního zákoníku jednak trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvláště závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Podle § 54 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvláště závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost náprava pachatele je obzvláště ztížena. Byť byly splněny obecné podmínky uvedené v § 54 odst. 1 trestního zákoníku pro uložení takového výjimečného trestu, soud je toho názoru, že nebyla splněna ani jedna z výše uvedených podmínek. Byť se jedná o závažnou trestnou činnost a v případě obžalovaného se jedná již o několikátý střet se zákonem, je soud toho názoru, že postačí uložení trestu ve výměře 15 až 20 let odnětí svobody. Podle názoru soudu specifická závažnost jednání obžalovaného není vyšší, než jaká postačuje pro zařazení do kategorie zvláště závažných zločinů, resocializace obžalovaného je pak ztížena podstatnou měrou, ale nevyplývalo, že by byla ještě obzvláště ztížena. Samozřejmě soud přihlédl k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, který jistě není životem řádným, když ve svém mladém věku již stojí potřeť před soudem, své problémy řeší zásadně agresivním způsobem, ať již vůči věcem, nebo vůči osobám, a to opakovaně. Soud mu proto uložil trest odnětí svobody v trvání 16 let, byť se jedná o výměru nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, jedná se o trest výrazný, který jednak musí důrazně připomenout obžalovanému, že jeho způsob života je zcela neslučitelný se společenskými normami a společnost musí být před jeho projevy agresivního chování ochráněna. Pro výkon tohoto trestu odnětí svobody pak soud obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, protože mu je ukládán trest odnětí svobody za zvláště závažný zločin ve výměře nejméně 8 let.

27. V rámci trestního řízení uplatnili dle § 43 odst. 3 trestního zákoníku řádně a včas nárok na náhradu škody poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a [příjmení] kraj (č.l. 854 a 922) a [právnícká osoba] (č.l. 665 a 839). Prvně jmenovaná zdravotní pojišťovna navrhla, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu ve výši 179 504 Kč včetně úroku z prodlení jdoucího ode dne právní moci rozsudku a ve výši dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky. Zmíněná částka odpovídá nákladům na léčení poškozeného [jméno] [jméno] a specifikace škody byla obsažena v připojených dokladech o vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení. Proto soud uložil obžalovanému povinnost zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu ve výši 179 504 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % od právní moci rozsudku. Při určení úroku z prodlení bylo vycházeno z § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., podle kterého výše úroku z prodlení odpovídá roční výši repo sazby stanovené ČNB pro 1. den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Vzhledem k tomu, že aktuální repo sazba ČNB činí od 11. 5. 2020

0,25%, pak je úrok z prodlení ve vztahu k obžalovanému 8,25%, neboť o nároku poškozené zdravotní pojišťovny se obžalovaný dozvěděl již při prostudování spisu, tedy 13. 10. 2020, a pokud tato poškozená požadovala úrok až od právní moci rozsudku, mohl ji soud v tomto směru vyhovět. Druhá jmenovaná pojišťovna se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody vyplacením pojistného plnění ve výši 16 800 Kč a požádala, aby soud uložil obžalovanému povinnost nahradit takovou škodu. Vozidlo Škoda Octavia [registrační značka] mělo v době dopravní nehody sjednané pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem motorového vozidla u zmíněné pojišťovny, a z tohoto titulu pojišťovna vyplatila zmíněné pojistné plnění HZS Karlovarského kraje jako náhradu nákladů vynaložených na odstraňování následků dopravní nehody. Vyčíslení této škody bylo obsaženo v soupisu vyúčtování. Dále tato pojišťovna s nárokem na náhradu škody ve výši 170 345 Kč, z čehož 116 025 Kč vyplatila poškozenému [jméno] [jméno] jako náhradu za vytrpěné bolesti, 22 071 Kč jako náhradu nákladů jeho právního zastoupení a 32 249 Kč Městu Sokolov jako náhradu nákladů na výměnu sloupu veřejného osvětlení. Uvedené částky vplynuly pak z připojených dokladů. Celkově tedy zmíněná pojišťovna požadovala částku 187 145 Kč. Soud proto uložil obžalovanému povinnosti zaplatit [právní osoba] škodu ve výši 165 074 Kč, když se jedná o vyplacené bolestné ve výši 116 025 Kč poškozenému, 32 249 Kč vyplacené Městu Sokolov a 16 800 Kč vyplacené HZS Karlovarského kraje. Pokud jde o částku 22 071 Kč jako náhradu právního zastoupení poškozeného, pak podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla tato poškozená pojišťovna odkázána s částí tohoto nároku na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť se jedná o náklady ve smyslu § 154 odst. 1 trestního řádu a mohou být uhrazeny až po právní moci rozsudku, neboť se jedná o náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku v trestním řízení, včetně nákladů vzniklých přibráním zmocněnce, když z titulu pojistného plnění přešel tento nárok z poškozeného [jméno] [jméno] na jmenovanou pojišťovnu.

28. V rámci téhož trestního řízení uplatnil též dle § 43 odst. 3 trestního řádu řádně a včas nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích poškozený [jméno] [jméno], a to prostřednictvím svého zmocněnce (č.l. 779, 844). V písemném návrhu je uvedeno, že poškozenému vznikla nemajetková újma zejména psychickými útrapami, jež trvají, když poškozený má stále obavy, strach a tíseň ve vztahu k protiprávnímu jednání obžalovaného. Je dlouhodobě pod psychickým nátlakem, když útrapy mu způsobené představují výrazný zásah do jeho osobní sféry, a tímto uplatňuje náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč, když jde o částku maximální a dává ke zvážení soudu její výši, když náhrada nemajetkové újmy je vždy na uvážení soudu. Dále uplatnil nárok v podobě bolestného ve výši 199 717 Kč, neboť bolestné mu bylo částečně uhrazeno pojišťovnou [jméno], a to ve výši 116 025 Kč, což doložil. Dále požadoval uhradit účelně vynaložené náklady, a to znalečné ve výši 3 100 Kč. Z citovaného návrhu je zřejmé, že při uplatnění tohoto nároku na zaplacení nemajetkové újmy v penězích byly jednotlivé relativně samostatné nároky vyplývající z § 2958 zák. č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) specifikovány do té míry, aby bylo možno rozhodnout o každém z nich samostatně. V návrhu poškozeného byla rovněž uvedena aspoň minimální výše částky, které se domáhal u každého jednotlivého nároku. Poškozený uplatnil nárok ve formě bolestného a dále nárok ve formě další nemajetkové újmy – duševních útrap. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy v penězích – bolestné, pak tento nárok doložil znaleckým posudkem [číslo] 2020 ve věci náhrady nemajetkové újmy na zdraví podle § 2958 občanského zákoníku – bolestné dle Metodiky NS. Bolestné bylo stanoveno na 925,25 bodů při hodnotě 1 bodu pro rok 2020 - 341,25 Kč, tedy na částku 315 742 Kč. Soud shledal tento návrh oprávněným. Pokud jde o hodnotu bodu bolestného, v tomto případě je třeba vycházet z Metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku). Podle této metodiky se doporučuje hodnotu bodu odvozovat od jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy za kalendářní rok předcházející. Průměrná mzda za rok 2019 činila 34 125 Kč, tj. vznikla-li bolest v roce 2020, činí hodnota 1 bodu 341,25 Kč. Pokud tedy poškozený požadoval uvedenou částku rovnající se bolestnému, nebylo o její správnosti pochyb. Při rozhodování o uplatněném nároku na

nemajetkovou újmu v penězích – duševní útrapy - je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Lze shrnout, že finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Za takovou značnou míru se považuje zejména újma, kterou tato fyzická osoba vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pocítuje a prožívá jako závažnou. Byť se určení tohoto zadostiučinění stává předmětem volné úvahy soudu, ten musí v každém jednotlivém případě vycházet z úplného skutkového stavu a v tomto rámci se opírat o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Požaduje se též, aby šlo o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby. Musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady. O snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu do její osobnosti došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného. Současná teorie občanského práva vymezuje duševní útrapy jako vnitřní mučivé pocity, které mohou, ale nemusí mít přímou vazbu na tělesné zranění (prožívaná trýzeň, strach a utrpení, smutek a zármutek, úlek, znepokojení apod.) Pokud tedy duševní útrapy mají svůj původ v poškození zdraví, odčiní se v rámci nároku na náhradu další nemajetkové újmy podle § 2958 občanského zákoníku, jedná-li se o primární oběť. Svůj duševní stav pak vylíčil poškozený [jméno] [jméno] v rámci svého prohlášení dle § 212a trestního řádu u hlavního líčení. Poškozený se musí vypořádávat s následky způsobeného zranění, s tím, že byl odkázán zcela na péči druhé osoby, na skutečnost, že byl vytržen z běžného způsobu života, nemohl se starat o svoji partnerku a nezletilé dítě a vypořádat se s trvající bolestí. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst. 1, 2 citovaného zákona, protože u poškozeného vznikla nemajetková újma zasahující takovou hodnotu velice citelně, neboť její osobnost byla v zásadní intenzitě zasažena. Pokud však bylo navrženo, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu v penězích a to tzv. další nemajetkovou újmu - duševní útrapy v částce 1 000 000 Kč poškozenému, pak se podle názoru soudu jedná o návrh odpovídající všem shora

vymezeným hlediskům, avšak uplatněná částka těmto rozhodným okolnostem neodpovídá. Vzhledem k tomu, že poškozenému byl přiznán nárok na zaplacení nemajetkové újmy v penězích v podobě bolestného a zřejmě bude uplatňovat další část, a to ztížení společenského uplatnění, jeví se soudu jako přiměřená částka 300 000 Kč. Z tohoto důvodu soud uložil obžalovanému povinnost podle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit poškozenému [jméno] [jméno] nemajetkovou újmu v penězích, a to bolestné ve výši 199 717 Kč, a další nemajetkovou újmu – duševní útrapy – ve výši 300 000 Kč. Pokud poškozený požadoval zaplatit ještě částku 3 100 Kč jako účelně vynaložené náklady – znalečné, v souvislosti s uplatněným nárokem, pak i ohledně této části nároku postupoval soud podle § 229 odst. 2 trestního řádu a odkázal poškozeného se zbytkem takového nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jde o nárok, jak uvedeno shora, ve smyslu § 154 odst. 1 trestního řádu.

29. Ke zprošťující části rozsudku:

Krajské státní zastupitelství v Plzni v podané obžalobě ze dne 20. 10. 2020 č. j. 2 KZV 22/2020 – 182 kladlo obžalovanému [jméno] [jméno] za vinu ještě spáchání přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že v přesně nezjištěných dnech v době od dubna 2020 do 18. 5. 2020 včetně, poté co se s ním rozešla poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], ji neustále obtěžoval tím, že jí z různých telefonních čísel, včetně skrytého čísla z přesně nezjištěného místa na území Karlovarského kraje v nezjištěném počtu případů telefonoval, psal jí, aby se k němu vrátila, denně i několik hodin seděl ve svém autě před bydlištěm poškozené nebo před jejím zaměstnáním a když vyšla ven, tak jí vyhrožoval, že pokud se k němu nevrátí, tak zabije ji a pak sebe, dne 18. 5. 2020 kolem 21:30 hodin se jí před jejím bydlištěm v [obec], [ulice a číslo], snažil troubením na klakson svého vozidla vylákat ven a poté, co v době kolem 23:00 hodin vyšla z domu a nastoupila do vozidla k [jméno] [jméno], [datum narození], je pronásledoval osobním motorovým vozidlem zn. Škoda Octavia [registrační značka], až k místu bydliště [jméno] [jméno] v [obec]. Jak je zřejmé z předchozích odstavců odůvodnění tohoto rozsudku, obžalovaný popřel, že by se takového jednání dopustil. Ze svědecké výpovědi poškozené [jméno] [příjmení] vyplynulo, jakým způsobem ji obžalovaný kontaktoval, ať již telefonicky, či osobně. Také již bylo uvedeno, že obžalovaný udělal souhals s opatřením údajů o telekomunikačním provozu k jeho telefonnímu číslu [tel. číslo] a ke znaleckému zkoumání svého mobilního telefonu, který vydal. Z vyhodnocení tohoto přístroje vyplynulo, že byl s poškozenou v kontaktu i po rozchodu a vztah ukončila poškozená. Z telefonické komunikace je zřejmé, že mu v zásadě dávala najevo, že vztah neobnoví, ale na druhou stranu se některým druhům styku nebránila. Především sms zprávy mezi nimi byly oboustranně vulgární a obviňující. Komunikace mezi nimi probíhala i dne 18. 5. 2020 a jak již bylo uvedeno výše, poškozená v ní opakovaně odmítala obnovení soužití s obžalovaným. Ke zmíněnému telefonnímu číslu byly vyžádány výpisy o uskutečněném telekomunikačním provozu za šest měsíců zpátky. Je zřejmé, že od 25. 11. 2019 do 18. 5. 2020 bylo telefonní číslo obžalovaného v kontaktu s telefonním číslem poškozené ([tel. číslo]) 137x.

30. Po provedení všech důkazů v hlavním líčení lze uzavřít, že bylo sice prokázáno, že obžalovaný poškozenou skutečně i po ukončení vztahu opakovaně telefonicky kontaktoval, vyhledával ji, avšak poškozená toto nebrala jako nesnesitelné obtěžování. Sama ho v některých případech vyhledávala, po rozchodu s obžalovaným i krátce vztah obnovila včetně pohlavních styků a vztah s ním byla ochotna řešit ještě v den jednání, za které byl obžalovaný uznán vinným. Toto vyplynulo z citované výpovědi svědka [jméno] [příjmení], který kromě jiného potvrdil, že závěrem došlo mezi oběma k hádce a poškozená ještě požádala obžalovaného, aby ji odvezl domů. Z výpovědi svědků [jméno] [příjmení], kamarádky poškozené, u které tato bydlela, vyplynulo, že se jí poškozená nikdy neztěžovala, že by jí obžalovaný pronásledoval. Otec poškozené, svědek [jméno] [příjmení], potvrdil, že se mu taktéž s ničím takovým nesvěřila. Sice se hádali a napadali, avšak poškozená se s ním dále stýkala. Poškozená v hlavním líčení doslovně

uvedla, že kvůli chování obžalovaného nebyla nucena změnit způsob svého života, nevyhledala žádnou pomoc a v podstatě ho stále miluje.

31. Podle § 226 písm. b) trestního řádu soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran, v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

32. Soud postupoval podle ustanovení tohoto trestního řádu, neboť má za to, že jednání obžalovaného popsané shora, nedosahovalo takové intenzity, aby mohly být naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu, je tedy zřejmé, že obžalovaný popsaným způsobem jednal, avšak jeho jednání nelze kvalifikovat jako žalovaný trestný čin.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. ledna 2021

JUDr. Jan Špeta
předsedkyně senátu